032:1N055:11 G4 TUSHAHARAM RAGHAVAN PILLAI

91617
32 D

Tushāhāram

തുഷാരഹാരം

90

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ള

E Rajavarma Pillai

പ്രസാധകന്മാർ:

എം. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ ബി. ഏ.

എം. ശിവശങ്കരൻനായർ ബി. ഏ.

ബി. വി. ബുക്ഡിപ്പോ & പ്രിൻറിങ് വർക്സ്,

തിരുവനന്തപുരം. തുശ്ശിവപേരൂർ.

1935

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950
UNIVERSITY OF MADRAS

11ാം] [വില അണ വ.

എല്ലാ പ്രതികളിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻറെയും, പ്രസാധകന്മാരുടേയും ഒപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

AUG 19

1ST EDITION
COPIES 500
IN 1935
Copyright

32.D
9/617

032:IN055:11
G4

സത്യ സൗന്ദര്യത്തിൻ സങ്കേതസദ്മകം,
നിസ്തുലസ്നേഹത്തിൻ നൃത്തരംഗം,

ശാരദാകാശത്തിൽ ശാന്തിതൻ ശാശ്വത
പൂരം പുരട്ടുമെൻ പുണ്യപുഞ്ജം,

ആനന്ദമന്ദിരമാകുമത്താരകം,
ഞാനെന്നിൽ കാണുമെൻ ഭാഗ്യദീപം,

എന്നുമൊഴുക്കീടും നിശ്ശബ്ദഗാനത്തിൻ
പൊന്നല വന്നെന്നെപ്പുൽകീടുമ്പോഠം,

—അന്തരാത്മാവിലുറങ്ങുമെൻ വീണതൻ
തന്ത്രികം മന്ദമിളകീടുമ്പോഠം—

നീലാംബരത്തിങ്കലേയ്ക്കു നിഗ്രഢമായ്
നീളുമെന്നേകാന്തഗാനമെല്ലാം

അക്ഷയമാകുമാനക്ഷത്രത്തിന്നായി-
ട്ടർപ്പിച്ചിടുന്നു ഞാനാത്തമോദം.

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950
UNIV

മുഖവുര

"ഇടപ്പിള്ളി രാഘവൻപിള്ള" എന്ന ഉത്തിഷ്ണുമാനും ഉത്സാഹശീലനുമായ ഒരു യുവകവിയുടെ പേർ സഹൃദയന്മാർക്ക് ഇപ്പോൾ ധാരാളം പരിചിതമായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളിൽ ഈ രാഘവൻപിള്ളയും ഇടപ്പിള്ളിതന്നെ സ്വദേശിയായ മറെറാരു യുവകവി ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയും അവരുടെ ലഘുകവിതകൾ കൊണ്ടു യഥാശക്തി പ്രസാധനം ചെയ്യാത്ത പത്രങ്ങളോ മാസികാപുസ്തകങ്ങളോ കേരളത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഒരേ ഞെട്ടിൽ വികസിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന രണ്ടു വാസനാസമ്പന്നങ്ങളായ കോമളകുസുമങ്ങളായാണ് ഇവർ ആദ്യമായി എന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിച്ചതു്. രണ്ടുപേരുടെ പ്രതിഭയ്ക്കും അഭ്യാസത്തിനും ഉള്ള അസാമാന്യമായ സാദൃശ്യം എന്നെ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനാക്കി. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പരിപാകം അവരുടെ കൃതികളിൽ പ്രായേണ സുലഭമായിരുന്നു. ശബ്ദത്തിനുള്ള മാധുര്യവും അർത്ഥത്തിനുള്ള ചമൽകാരവും അവയിൽ അക്ലിഷ്ടരീതിയിൽ പരിലസിച്ചിരുന്നു; ചുരുക്കത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരും എന്റെ പ്രത്യേകവാത്സല്യത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചില കൃതികൾ ഇതിനു മുൻപു പുസ്തകാകൃതിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്. രാ

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950

ഘവൻപിള്ള തന്റെ ലഘുകൃതികളും സമാഹരിച്ച് ആദ്യമായി പ്രകാശനം ചെയ്യുന്ന പുസ്തകമാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങീട്ടുള്ള എല്ലാ കൃതികളും ഭാവുകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആവർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. അവരുടെ ആദരവിനെ ആജ്ഞിക്കുവാനും അനഹ്നങ്ങളല്ല.

"അഴകിന്റെ തൂവെള്ളിക്കിണ്ണമെല്ലാ-
മഴലുനിറഞ്ഞവയായിരുന്നു;
സ്ഫടികാദർശമാകുമരുവികളും ത-
ന്നടിയെല്ലാം പങ്കിലമായിരുന്നു;
ചിരിയൊന്നറിയാതെ തൂകിപ്പോയാൽ
ചിരകാലം തേങ്ങിക്കരഞ്ഞിടേണം
ചെറുമിന്നൽ കണ്ടുതെളിഞ്ഞ മേഘ-
മൊരുജന്മം കണ്ണീർ പൊഴിച്ചിടേണം"

"എന്നരികത്തടത്തിൻ തുടിപ്പുപോലെ
പൊന്നുഷസ്സാരം ചലിച്ചുനിൽക്കും;
മാമകചിന്തകളെന്നപോലെ
മാമലക്കൂട്ടമുയർന്നുകാണും;

.....

അല്ലിനോട്ടമെന്നാവലാതി
യെല്ലാംകിളികളെട്ടുത്തു പാട്ടം
അന്തരാത്മാവിൻ രഹസ്യമെല്ലാം

ബന്ധുരസൂനത്തിൽ ദൃശ്യമാകും;
ശുദ്ധമാണെൻപ്രേമ മെന്നമട്ടിൽ
മൂടൽമഞ്ഞെങ്ങും പരന്നിരിക്കും"

"തന്നന്ത്യഗാനവും പാടിപ്പടിഞ്ഞാട്ട
പൊന്നന്തിപ്പൈങ്കിളി പാറിപ്പോയി;
അല്ലിൻറെയമ്മമലർ വാടിയിലിന്നത്തെ
മുല്ലപ്പൂവെല്ലാം വിരിഞ്ഞുതീർന്നു;
അംബുജം തൻമൃദുമന്ദസ്മിതാങ്കുര-
മന്തിപ്രഭയിലലിഞ്ഞു ചേർന്നു;
ക്രൂകിത്തളർന്നൊരു കോകിലം മുറ്റത്തെ
മാകന്ദക്കൊമ്പിലുറക്കമായി;
ആകാശദേശത്തിലെങ്ങാനലയുമെ-
ന്നാശാപതങ്ഗമേ പോരിക നീ"

ഇത്യാദി പദ്യശോഭകൾകൊണ്ടു എന്നെ എന്നപോലെ മറ്റു ഭാഷാഭിമാനികളേയും സാഹിത്യരസികന്മാരേയും ആനന്ദിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

എനിക്കനുഭവപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുത പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യൽപത്തികൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൻറെ അനവദ്യമായ വാസനപരിപുഷ്ടമാക്കി നിരന്തരമായി കാവ്യപഥത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അചിരേണ കേരളത്തിലെ പ്രഥമഗണനീയന്മാരായ കവിപുംഗവന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീരുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു.

കവിക്കു വ്യുൽപത്തി വേണ്ടെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. അപശബ്ദനിരാസത്തിനു മാത്രമല്ല അന്യാദൃശമായ ചാരുതാധായകതയ്ക്കുകൂടി അതിന്റെ സാഹായ്യം ആവശ്യകമാണ്.

ശ്രീമാൻ രാഘവൻപിള്ളയ്ക്കു സകല സിദ്ധികളേയും ആശാസിച്ചുകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
21—10—1110.

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ,
എം. എ. ബി. എൽ.

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950
UNIVERSITY OF MADRAS.

പ്രസ്താവന

ഞങ്ങളുടെ ആത്മസ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ 'ഇടപ്പള്ളി' യുടെ കവനബിന്ദുക്കളെക്കൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ കോർത്തിണക്കിയ ഈ 'തുഷാരഹാരം' സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു് അതിയായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടു്.

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു മുഖവുരകൊണ്ടു് സമലംകൃതമാക്കിത്തീർത്ത മഹാകവി ഉള്ളൂരിനോടും, ഇത്രകമനീയമാംവിധം ഇതിനെ മുദ്രണംചെയ്തുതന്ന ബി. വി. പ്രിൻറിങ് വർക്കസ് ഉടമസ്ഥന്മാരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയേയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്,

പ്രസാധകന്മാർ

വിഷയവിവരം.

			പേജ്.
1.	കഴിഞ്ഞകാല്യം	മഞ്ജരി	... 1
2.	ഞങ്ങടം	മണികാഞ്ചി	... 4
3.	കാട്ടാറിന്റെ കരച്ചിൽ	അന്നനട	... 9
4.	സന്ദേശം	കേക	... 13
5.	ചന്ദ്രികയിൽ	ഓമനക്കുട്ടൻ	... 16
6.	ആ വസന്തം	പാന	... 19
7.	കളിത്തോണിയിൽ	മാവേലി	... 21
8.	ശിഥിലചിന്ത	ഉപജാതി	... 25
9.	ഭ്രമരഗീതി	നതോന്നത	... 28
10.	പ്രതീക്ഷ	മഞ്ജരി	... 31
11.	ജീവിതം	കേക	... 34
12.	നിഗ്രഹരാഗം	മാവേലി	... 38
13.	സഖികാം	മധുരമൊഴി	... 41
14.	മരണം	കേക	... 45
15.	ക്ഷണം	കാകളി	... 46
16.	ആ രംഗം	ഓമനക്കുട്ടൻ	... 49
17.	അപരാധി	ഗ്രന്ഥമേഖം	... 54
18.	ലക്ഷ്യം	കേക	... 58
19.	സമാധാനം	തിരുവാതിര	... 60
20.	പുളകപ്പുതപ്പിൽ	കല്യാണി	... 63
21.	ഭിക്ഷു	മാവേലി	... 66
22.	അസ്വാസ്ഥ്യം	കേക	... 68
23.	ഹൃദയാഞ്ജലി	നരനായിങ്ങനെ	... 70
24.	ഒട്ടകത്തെത്താരാട്ട്	താരാട്ട്	... 74
25.	തോഴിയോട്	ഗ്രന്ഥമേഖം	... 78
26.	ഖിന്നിതഹൃദയം	കേക	... 81
27.	നിത്യഭോജനം	മഞ്ജരി	... 83
28.	പടിവാതിൽക്കൽ	കേക	... 87
29.	ഉൽക്കണ്ഠ	കാകളി	... 90

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950

കഴിഞ്ഞകാല്യം

ക്കുട്ടിക്കതിരവനംബരലക്ഷ്മിതൻ
പട്ടുടയാടയിൽ തൂങ്ങിടുമ്പോൾ

ഞെട്ടിയുണർന്നോരു ബാലമരുത്തു പൂ-
മൊട്ടിനെത്തട്ടിയുണർത്തീടുമ്പോൾ;

ഇങ്ങിനിയെത്താതെ പോയോരെൻ ബാല്യത്തിൻ
മങ്ങിയോരാനിഴൽ കാണ്മൂ ഞാനും;

ബാല്യം—എൻ ജീവിതവാസരംതന്നുടെ
കാല്യം—കലിതാഭമായകാലം,

പിച്ചനടക്കുവാനമ്മപഠിപ്പിച്ച-
പൊൽച്ചിലമ്പൊച്ചയുതിരുംകാലം;

ആവർത്തനോത്സുകമാകുമാവേളക-
ളീമർത്യനെങ്ങിനെവിസ്മരിക്കും?

മങ്ങിക്കിടപ്പതുണ്ടിമ്മലർമുറ്റത്താ-
മംഗളജ്യോതിസ്സിൻ കന്ദളങ്ങൾ;

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950

കണ്ണീരിൽച്ചാലിച്ചുപുഞ്ചിരിയെത്രയീ-
മണ്ണിനു ഞാനന്നാളേകിയില്ലാ;

എണ്ണിയാൽ തീരാത്തോരെത്രകഥകളെ-
ന്നെന്നോടീമാകന്ദമോതിയില്ലാ!

മാമകബാല്യമെനിക്കതിമോഹന-
മാകുമൊരാരാമംതീർത്തിരുന്നു;

ആനന്ദദായകമാകുമപ്പൂവന-
മാ"നന്ദനോ"പമമായിരുന്നു;

കാലത്തിൻ കൈവിരൽത്തള്ളലാൽഞാനെത്ര-
കാതങ്ങൾ പിന്നിട്ടു നിൽപ്പതിപ്പോൾ!!

പച്ചിലക്കാട്ടിൽപ്പറക്കും കിളികളെൻ
കൊച്ചുകൈത്തണ്ടിൽ കളിച്ചിരുന്നു;

പൊൻപ്രഭ ചിന്നുന്ന തുമ്പികളെൻമുഖം
ചുംബിച്ചെൻമുന്നിൽ പറന്നിരുന്നു;

ആയവയിന്നെന്നെക്കാണുമ്പോൾ പേടിച്ചു
പായുന്നു, ഞാനിത്ര പാപിയെന്നോ!!

മാന്യമാമെന്നുടെ മന്ദിരമെന്നെല്ലാം
ശൂന്യതയ്ക്കാവാസമായിരുന്നു;

നാലഞ്ചുകമ്പിനാൽ തീർത്തകൂടിലിൽഞാൻ
നാകത്തെ നിത്യവും കണ്ടിരുന്നു;

പ്ലാവിലക്കുമ്പിളിൽപ്പൂഴിച്ചോറെന്നെല്ലാം
പാലിലും പ്രീതിദമായിരുന്നു!!

ഞങ്ങൾ

മനുജരുനിയെന്തൊക്കെയോതിയെന്നാലുമെൻ
"വനജയെ" മറക്കുവാനാളല്ല ഞാൻ ദൃഢം;

ചലിതജലബിംബിതമായ നേർശാഖിയിൽ
വളവധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നപോലവേ

കുലടയവളെന്നുള്ള കാഹളമൂതുന്ന
കുടിലഹൃദയങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു മംഗളം!

കദനപരിപൂർണ്ണമെൻ ജീവിതവീഥിയിൽ
കതിരൊളി വിരിക്കുമക്കുടീപാന്ഥിനെ

—പ്രണിതഹൃദയത്തിൻെറ ദുർബ്ബലതന്തുവിൽ
പ്രണയസുധ പൂശുമെൻ പുണ്യതിടമ്പിനെ—

അരുതരുതു വിസ്മരിച്ചീടുവാൻ, ജീവിത-
മതിരുചിരമാക്കുന്നതൊന്നിസ്മരണതാൻ!

വിധിയൊടൊരു മട്ടൊക്കെ മല്ലടിച്ചീവിധം
വിജനതയിലേകനായ് ഞാനിരുന്നീടവേ,

മധുരഹസിതാർദ്രമാമാനനം തെല്ല ചാ-
ച്ചുതരസമൂറിടും നമ്മസംഭാഷണാൽ

കരളുരുകിയെത്തുമെൻ കണ്ണീർക്കണം തുട-
ച്ചുവളരികിൽ നിൽപ്പതായ് തോന്നുന്നിതിപ്പൊഴും!

സതിമണികളം കേവലം സങ്കൽപതുപരെ-
ന്നതികഠിനമോതുന്ന നിർല്ലജ്ജലോകമേ!

ഒരുനിമിഷമെങ്കിലുമോമലിൻ സന്തപ്ത-
ഹൃദയപരിശുദ്ധിയെക്കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടിൻ!

കുലതരുണിമാരണിമാണിക്കമാ,മവ-
ളുലമിവനെയോർത്തു കരകയാണിപ്പൊഴും!

ഹൃദയയുഗളത്തിൻെറ സംഘട്ടനത്തിനാ-
ലുദിതമൊരു രാഗസ്ഫുലിംഗമൊന്നിതുമേൽ

വളരൊളി പരത്തുമാ വെള്ളിനക്ഷത്രമായ്
വളരുവതു കേവലം കേഴുവാൻ മാത്രമോ?

പിഴുതുകളയുന്നതിന്നാകാത്തൊരപ്രേമ-
ലതികയുടെ പത്രങ്ങളം—പൊയ്പോയ നാളുകളം

മറവിയുടെ പിന്നിൽ നിന്നെത്തിയെന്നോമ്മയിൽ
മധുരതരചിത്രശതങ്ങളം വരയ്ക്കുയാം!

* * *

കനകമഴപൊഴിയുമൊരു കാല്യസൂര്യോജ്ജ്വലൽ-
കിരണപരിരംഭണാലുംപ്പുളകാംഗിയായ്

കുളിപതിവുപോൽകഴിഞ്ഞീറനുടുത്തുതൻ
പുരികുഴലൊരശ്രദ്ധമട്ടിൽത്തിരുകിയും;

ഇടതുകരവല്ലിയിൽ നാനാകുസുമങ്ങ-
ളിടകലരുമക്കൊച്ചുപൂത്തട്ടമേന്തിയും;

അപരകരമാമന്ദമാട്ടി, യറിഞ്ഞിടാ-
തുടുപുടവതൻ തുമ്പിടയ്ക്കിടെത്തട്ടിയും;

അലയിളകിനാണം കുണുങ്ങിച്ചിരിചൊരി-
ഞ്ഞൊഴുകുമൊരു കാനനപ്പൂഞ്ചോലപോലവേ

"വനജ"വരവേണിയാളമ്പലത്തിങ്കലേ-
ക്കനുജനൊടുക്രുടിത്തൊഴാൻ ഗമിക്കുന്നതും;

വഴിയരികിലെന്തിനോ വന്നുനിന്നീടുമെൻ
മിഴിയിണകളാനന്ദസംപൂർണ്ണമാവതും;

അരുണകിരണാളികളുമ്മവച്ചീടുന്നൊ-
രരിയമൃദുചെമ്പനീർപ്പൂവുപോലോമലിൻ

തുടുതുടെലസിക്കുന്ന പൊൻകവിൾക്കുമ്പിങ്ക-
ലൊരുഞൊടിയിലായിരം ഭാവംതെളിവതും;

തളിരധരപാളിയിൽ തത്തിക്കളിക്കുന്ന
ലളിതഹസിതങ്ങളാം കൊച്ചുപൂമ്പാറകൾ

മമഹൃദയമിക്കിളിയേറുമാറങ്ങൊരു-
മഹിതതരമാരിവിൽ വീശിമറവതും;

കളിവചനമോരോന്നരച്ചെൻറെകൂട്ടുകാ-
രൊളിശരമയപ്പതും, പൊട്ടിച്ചിരിപ്പതും;

തളിർനിരകളിളകുമൊരു വാരുണീവാടിയിൽ
തരളതരതാരകത്താരുവിരിയവേ;

പരിമളമിണങ്ങുന്നതെന്നലെല്ലാടവും
പര, മിളകിയെത്തുന്ന പൊന്നന്തിവേളയിൽ

അമലതരഭക്തിസംവൽസംകീർത്തന-
ത്തിരയിളകുമോമൽ തന്നാലയപ്രാന്തവും;

ഒരുകനകദീപവു,മായതിൻ ചൂഴവും
"ശിവ, ശിവ" ജപിച്ചിരുന്നീടും ശിശുക്കളും;

അധരപുടമല്പമടച്ചും വിടർത്തിയു-
മലസഗമനംചെയ്യുമെന്നാത്മനാഥയും;

കളനിനദധാരയാലോമൽ പൈതങ്ങൾക്കു-
ചില പിഴയിടയ്ക്കുതിരുത്തിക്കൊടുപ്പതും;

അവളുടെയൊരേട്ടനൊത്തങ്ങേപ്പുറത്തുഞാ-
നകതളിർകുളിർത്തുകൊണ്ടോരോന്നർപ്പതും;

തരുണിമണിനാമം നിറുത്താതെ ശ്രുതമായ്
തലപകുതിചാച്ചുകൊണ്ടെത്തിനോക്കുന്നതും;

ഇരുളിലിരുഹൃദയമൊരുഞൊടിയിടയിലൊന്നിച്ചോ-
രാനന്ദസൌധം രചിച്ചുതകർപ്പതും;

വ്യതിചലനമല്പവുമേശാതെകാണ്മൂഞാൻ,
മതി, മതി, നിറുത്തട്ടെയെന്നാത്മരോദനം...!!

16 AUG 19

കാട്ടാറിന്റെ കരച്ചിൽ

കുലഗിരിയൊന്നിൻ കഴൽ ചുംബിക്കുന്ന
നലമെഴുമൊരു നളിനി തന്നുള്ളിൽ

ഒളിച്ചിരുന്നു ഞാനൊരായിരം കൊല്ലം
വെളിച്ചമെന്നുള്ളതറിഞ്ഞിടാതഹോ!

നവവഷാശ്ലേഷ പുളകിതയാമാ-
നളിനി തന്നുള്ളം തുളുമ്പിയനാളിൽ

കുതിച്ചു ഞാനുഴിപ്പരപ്പിലേ, യ്ക്കുന്നാൽ
പതിച്ചിതു കഷ്ടം ശിലാതലം തന്നിൽ!

എട്ടുത്തവിടെ നിന്നിവളെ, യാവന-
പ്പട്ടപ്പോരമ്മപോൽ പുണർന്നു ലാളിച്ചാൾ;

പരിചിൽ ശാന്തത പരിലസിക്കുമെൻ
പരിസരമെല്ലാം പരമ സുന്ദരം;

കളിയാടീടുവാൻ കുളിരിളം തെന്നൽ
പുളകം പൂശുവാൻ പുതു കുസുമങ്ങൾ;

കുണുങ്ങിയോടുവാൻ തുണതലപ്പര-
പ്പിണങ്ങിയെന്നിലന്നഖില ഭാഗ്യവും!

പഠിക്കുവാനായിപ്പലപത്രങ്ങളും
വിടുത്തി നിന്നിതാ വിപിന ലക്ഷ്മിയാൾ

മദീയ ഭാഗ്യത്തിൽ മനം മയങ്ങി ഞാൻ
മടിയാലസയായിച്ചരിച്ചിതക്കാലം;

തടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചെടിനിരയെന്നി-
ലിടയ്ക്കു സുസ്മിതം പൊഴിച്ചു പൂക്കളാൽ;

തുളുമ്പിയാനന്ദമകക്കുന്നിൽ, ഞാൻ
പളുങ്കു മാല്യങ്ങളവയിലപ്പിച്ചു;

കിളിനിരകൾതൻ കളകള സ്വനം
കുളിരിയറിയെന്നകത്തളിരിങ്കൽ

പകരം ഞാൻ വീണാകണിതം മേൽക്കുമേൽ
പ്പകർന്നിതന്നാളപ്പതംഗ പാളിയിൽ;

തടില്ലതപോലെ തരളമേനിയിൽ
തടം തല്ലിത്തകർത്താലിച്ച നാളുകം

—മദീയ ജീവിത പ്രഭാത വേളകം—
മറഞ്ഞുപോ,യിനി വരില്ലൊരിക്കലും!!

* * * *

പുറത്തു നോക്കി ഞാൻ പുതിയ നീഹാര-
പ്പുതപ്പു നീക്കിയന്നൊരു പുലരിയിൽ

വരണ്ട പാരിടം, ഇരുണ്ട വിണ്ടലം
വരേണ്ടതെന്തതിൽ പരം ദുരിതങ്ങളം!!

ചുരുക്കിയോതിടാ, മവിടുന്നെൻ ഗതി
തിരിച്ചു വിട്ടിതാ നിയതി തൻ കരം;

പ്രഭാവധോരണിക്കഭാവമറാതാം
പ്രദേശമിപ്പോളെൻ പ്രവാഹപദ്ധതി,

കരുണതൻ ദിവ്യ കണികകളെന്നിൽ
നിരന്തരം വന്നു പതിക്കുന്നുണ്ടിപ്പോഴും,

ഒരല്പലില്ലെനിക്കിവിടെയെങ്കിലും,
വരുന്നതില്ലമേ സമാധാനം തെല്ലും!

ചെറുക്കുന്നെൻ ഗതി ചിറയാലേ ചിലർ
മറുത്തു പോകുവാനശക്തയാണു ഞാൻ;

മലയുടെ മാഴിക്കുമിടയിൽപ്പെട്ടിപ്പോഥം
മലയുടെയാണെന്നാൽ, മലിനയല്ലേതും;

തിരിച്ചു ദിക്കിലേയ്ക്കിനിയൊരിക്കലും
തിരിച്ചു പോകുവാനൊരുങ്ങുകില്ല ഞാൻ

* * * *

എനിക്കുമുണ്ടെതോ ചിലതെല്ലാം, മൂഴി-
പ്പുരപ്പിനോടൊന്നു പറഞ്ഞു പോകുവാൻ,

വരുന്ന വഷ്ത്തിൻ സമാഗമത്തിലെൻ
ചിറതകരുകിൽ കൃതാത്ഥയായി ഞാൻ...!!

സന്ദേശം

നിത്യവുമെത്താറുണ്ടെൻ നാഥന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ
—നിസ്തുലസ്നേഹത്തിന്റെ കല്യാണകല്ലോലങ്ങൾ—

* * *

സായാഹ്നവധൂടിയാളെൻമുന്നിലെത്തും, പട്ട-
സാരിതന്നുള്ളിൽനിന്നക്കത്തെനിക്കേകുംപോകും;

അരുതുതന്നതെന്നുചോദിച്ചാൽപറയുവാ-
നാവതല്ലവൾക്കിതുവെമ്പലെന്താവോപോകാൻ!

ശോണമാമുഷസ്സിലെപ്പൊഴുംമെനുനത്തിന്റെ
വീണവായനയല്ലാതില്ലൊരുത്തരംവേറെ!

തകരും ഹൃദയത്തിൽ പാവനപ്രേമാമൃതം
പകരുംമമപൂവ് പുണ്യത്തിൻതിരുനാമം

അരാന്മുരുപ്പുകേൾക്കുകിൽമതി,യെനി-
ക്കാനന്ദസാമ്രാജ്യത്തിൻറാണിയായുയരുവാൻ!!

* * *

അക്ഷയാക്ഷരമെഴുമാനീലക്കടലാസി-
ലീക്ഷണംപാഞ്ഞീടുമെന്നുക്ഷികളതൃസാഫാൽ;

സംശുദ്ധമതിലെന്റെമാനസംമുങ്ങും, ലോകം
സംശയക്കരിമ്പടമിട്ടെന്നെമൂടുംവേഗം!

കല്മഷംപോലും സ്നേഹം, ഇത്തരംസദാചാര-
ക്കമ്മതിൽക്കെട്ടിലല്ലാതെങ്ങുള്ളൂ ദുരാചാരം?

* * *

ആളിമാരെയും വിട്ടിട്ടേകയായ്, രാമത്തി-
ലാളുമൽക്കണ്ണെയോടുക്രൂടിഞാനതിശ്രദ്ധം

പ്രേമലേഖനമതുവായിച്ചു മാവത്തിച്ചും
രോമഹർഷത്താലൊന്നുപുഞ്ചിരിതൂകീടുമ്പോൾ

പറയുംപതുക്കെയപ്പുത്രികളെന്തോ, ചിത്തം
പതറിപ്പകച്ചുഞാൻനോക്കുമെൻപരിസരം,

പുഞ്ചിരിയടക്കിക്കൊണ്ടെത്തിനോക്കീടുമോരോ-
മഞ്ജുളമലർകളും മന്ദമെൻ പിറകിലായ്;

ഉച്ചലന്മരുത്തുമക്കത്തുകണ്ടതിൻപൊരു-
ളുച്ചരിച്ചുലാത്തീടുമമ്മറപ്പൂങ്കാവിങ്കൽ;

കണ്ണടച്ചുഞാൻലജ്ജാമൂകയായ്ത്തലതാഴ്ത്തും,
കണ്ണുകൾ പരിഹാസം കേട്ടേറെറം തഴമ്പിക്കും...!!

* * *

സന്ദേശം

കോമളപദാവലിയിളകിത്തെളിഞ്ഞെന്നെ-
ക്കോൾമയിക്കൊള്ളിക്കുമസ്സന്ദേശഗാനാമൃതം

എത്രമേൽനുകർന്നാലുമാവതല്ലതിനെന്റെ-
തപ്തമാനസത്തിനെസ്സാന്ത്വപ്തമാക്കീടുവാൻ!

കണ്ടിടാമതിലേറെത്തത്ത്വോപദേശം, പക്ഷേ,
കണ്ടതില്ലെന്നാഥന്റെയാഗമവൃത്താന്തങ്ങളും!

ആശിപ്പതുമാത്രം ഞാനെന്നു, മദ്ദേഹത്തി-
നായിരം വിശേഷങ്ങളുണ്ടോതാൻ പുതിയതായ്!

ഇത്രനാളറിഞ്ഞവയൊക്കവേയപൂർണ്ണങ്ങ-
ളെത്തുവാനിനിയുള്ളതൊക്കവേയവർണ്ണ്യങ്ങളും!

നീളുമീ നിരാശയെ നിതരാംനുകരാനോ
നീയെനിക്കേകീടുന്നു നിത്യമിസ്സന്ദേശങ്ങളും?

ലോകത്തിൻപരിഹാസപ്പാഴ്മരുപ്പരപ്പിലി-
ശ്ശോകത്തിൻ നിഴലാംഞാൻ മായുന്നതെന്നാണാവോ...?

ചന്ദ്രികയിൽ

മോടിക്കുടിട്ടമാലയമലർ-
വാടിയിലിരുന്നീവിധം

ഓതുകയാണുമുഗ്ധയായത-
ന്നോമനയോടക്കാമുകൻ:—

"സാരസാസനസൃഷ്ടികൗശല-
സാരസർവ്വസ്വകേന്ദ്രമേ!

കണ്ണുനീരാൽനനച്ചുനേടിയ
പുണ്യകർമ്മവിപാകമേ!

മജ്ജയക്കൊടി, യൊന്നു, നീ നിൻറെ
ലജ്ജയെപ്പുറത്താക്കുക!

"പാവ്വണശശിപാരിടമൊരു
പാലലക്കടലാക്കവേ;

ഇക്കുളിർ പ്പൊയ്കരാഗലോലയാ-
യുൾക്കുളിരണിഞ്ഞീവിധം

പൊൻതിരച്ചുണ്ടു മന്ദമായ്‌വിട്ട-
ത്തിന്ദുരശ്മിയെച്ചുംബിക്കേ;

നമ്മഭാഷണചാതുര്യ്യാൽ, ലജ്ജാ-
നമ്രശീർഷയാം വല്ലിയെ

രാക്കുളിർത്തെന്നൽ തൻവശമാക്കി-
പ്പൂക്കുലക്കുചം പുൽകവേ;

ഇത്തരമൊരു രാവിനെവെറും
മുഗ്ദ്ധതയ്ക്കിരയാക്കൊലാ!!

"തങ്കമേ!തെല്ലുനേരം നീ, നിന്റെ
തങ്കമേനി സമീക്ഷിക്കു;

ലോലലോചനതാരകങ്ങളം നിൻ
ഫാലചന്ദ്രനെപ്പുൽകുവാൻ

നിത്യവും കൃതിച്ചോടിയീവിധം
നിസ്തുലാനന്ദമാളവേ;

പ്രേമശീതളമായ നിന്നുടെ
കോമളാധരയുഗ്മങ്ങളം

തങ്ങളിൽത്തന്നെ ചുംബനംചെയ്യു
തുംഗസൌഖ്യം നുകരവേ;

പട്ടറൌക്കിതന്നുള്ളിൽത്തിങ്ങും നിൻ
കട്ടിപ്പോർക്കു ചകുംഭങ്ങൾ

തമ്മിലന്യോന്യംപുൽകിയാനന്ദ-
തുന്ദിലരായ് തുളുമ്പവേ;

കെട്ടഴിഞ്ഞുകിടക്കും നിന്നുടെ
കറവാറൊളികുന്തളം

താവകംമലർമേനിയാശ്ലേഷി-
ച്ചീവിധമിളകീടവേ;

എന്തിനെൻ കരസ്പർശനാൽ നിന്റെ
ബന്ധുരാംഗം തുസിക്കുന്നു?"

ഇത്തരം നാഥഭാഷിതംകേട്ട
പൊത്തിയോമലാൾ കണ്ണിണ!

* * *

മംഗളമയമായൊരാ ദിവ്യ-
രംഗമെങ്ങിനെ തീർന്നുവോ...?

ആ വസന്തം

ആ വസന്ത, മനശ്വരം, മാമക-
ജീവിതത്തിന്റെ വിശ്വസ്തകാമുകൻ,

—എൻകുളിർ സ്വപ്നസൌധശൃംഗങ്ങളിൽ
വെൺകളിപൂശുമാനന്ദചന്ദ്രിക—

കാത്തിരിക്കുമാ നിർവ്വാണമണ്ഡലം
പേർത്തുമെത്രതിരഞ്ഞിനിപ്പോകണം!

ഈവിധമീയിരുൾപ്പിശാചിന്നെത്ര-
ജീവരക്തമിനിയും ചൊരിയണം!

ആവതെന്തു, ഞാനെത്രകേണീടിലും
ഭാവി,യാരംഗ മെന്നും മറച്ചിടും!!

* * *

ശൂന്യത യിങ്കൽനിന്നുജനിച്ചഞാൻ
ശൂന്യതതന്നടിയിലടിയണം!

രണ്ടിനുമിടയ്ക്കായൊരുമോഹന-
വിണ്ടലംകണ്ടുകൊൾവാൻകൊതിക്കിലോ

ക്ഷപ്തമില്ലാതെ നീണ്ടുനീണ്ടുള്ളോരി-
ത്തപ്തമാം മരുഭൂവിലുഴലണം!

ആശതൻ തണൽ തേടിഞാ, നെങ്കിലും
ക്ലേശപങ്കിലമശിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടാം...!!

കളിത്തോണിയിൽ

"ഇന്നലെഞാനൊരുസ്വപ്നംകണ്ടു,
ഇന്നതൊന്നോതാനസാദ്ധ്യംതോഴി!

പാതിരാവായെന്നു നീപറഞ്ഞു
വാതിലുംബന്ധിച്ചു പോയശേഷം

പിന്നേയും പുസ്തകവായനയാൽ
തന്നെ, ഞാൻനേരംകഴിച്ചുകൂട്ടി;

ഉറക്കം ശ്രമിച്ചുഞാനെങ്കിലതി-
ലൊറ്റ ലിപിപോലും നീങ്ങിയില്ലാ!

തങ്കച്ചിറകുവിരിച്ചെൻ ചിത്ത-
പ്പൈങ്കിളിയെങ്ങോപറന്നിരുന്നു;

മറ്റേതോഗ്രന്ഥം തിരഞ്ഞുനോക്കി-
ച്ചുറുമെൻകണ്ണുകളംപാഞ്ഞിരുന്നു!!

* * *

"എത്തുകില്ലിങ്ങിനിയെന്നുനിങ്ങ-
ളൊക്കെയുമോതുമെന്നാത്മനാഥൻ

"മഞ്ജുളേ! മഞ്ജുളേ!" യെന്നുവിളി-
ച്ചെന്നഴിവാതിൽക്കലെത്തിമന്ദം;

"പോരിക" യെന്നുപറഞ്ഞു, പിന്നിൽ
ശാരികപോലെ പറന്നെത്തിഞാൻ...!!

* * *

"തോരാത്തകണ്ണീരും വറ്റുംമട്ടി-
ലാ, രാത്രിയുയ്യുമോഹനം താൻ!

രാകാശശാങ്കനും താരകളും
രാഗപരാഗം പൂരട്ടിവാനിൽ;

മഞ്ജുള മഞ്ജരീപുഞ്ജമാളം
കുഞ്ജസദനത്തിൽ രാക്കിളികം

രാവിന്റെ മാഹാത്മ്യംവാഴ്ത്തി വാഴ്ത്തി-
ത്തുകീമരന്ദം പരിസരത്തിൽ;

ഓമനസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകണ്ടി-
ബ്ഭ്രമിയും കോരിത്തരിച്ചിരുന്നു;

"ഹസ്തേനഹസ്തം ഗ്രഹിച്ചുമോദാൽ
വൃത്താന്തമോരോന്നരച്ചുഞങ്ങൾ

ചന്ദ്രികപ്പൊയ്കയിൽത്തുള്ളും രണ്ടു-
പൊൻതിരയായിട്ടൊഴുകിപ്പോയി...!!

* * *

"ആനന്ദാലുള്ളം തുളുമ്പിനിൽക്ക-
മാഴിതൻതീരത്തിലെത്തിഞങ്ങൾ;

തങ്ങളിൽത്തങ്ങളിൽപ്പുൽകിപ്പോകും
ഭംഗപരമ്പര നോക്കിനിന്നു;

അന്തമറ്റാരക്കടലിലപ്പോൾ
പൊൻതോണിയൊന്നുകണ്ടൊതിനാഥൻ:—

"ഓമനേ,യിക്കടൽ ശാന്തം,നമ്മു-
ക്കോടി, കളിച്ചുരസിച്ചുപോകാം;"

"അക്കളിത്തോണിയിലേറിയാൽ നാ-
മക്കരെയെത്തുമോ"? എന്നു ഞാനും;

"ഉലകത്തൊന്നുകരസ്ഥമെങ്കി-
ലൊക്കെയും സാദ്ധ്യ"മെന്നപ്പുമാനം

എന്തി,നുത്താണിയിലേറിഞങ്ങ-
ചെന്തീപ്പൊരിയും ചിതറിയെന്നിൽ!!

ഗാനങ്ങളോരോന്നു പാടിപ്പാടി-
സ്സാനന്ദം തോണി തുഴഞ്ഞുമന്ദം;

ഒട്ടിടയങ്ങിനെസഞ്ചരിക്കേ
മട്ടൊക്കെമാറി,മറഞ്ഞുചന്ദ്രൻ!

വൻതിരമാലയിരച്ചുപൊങ്ങി-
യന്ധകാരാവൃതമായിവാനം!

അക്കളിത്തോണി കമഴ്ന്നുഞങ്ങ-
ളുക്കടൽമദ്ധ്യത്തിൽ തൃകൂതരായി"...!!

* * *

ശിഥിലചിന്ത

നാകത്തിനുള്ളിൽ, നരകം പണിഞ്ഞും
ശോകത്തിലാനന്ദമുദിച്ചുകണ്ടും
തീരാത്തനാനാ നിനവാന്നൊരാറിൻ
തീരത്തുഞാനങ്ങിനെനിന്നുപോയീ;

സമസ്തവസ്തുക്കളിലൊന്നുപോലെ
സമത്വമില്ലായ്മ നിലച്ചിടാൻ താൻ
അമർത്യലോകത്തെയുമേകരൂപ-
മലത്തിവാഴുന്നവനാശപോലും;

വാനത്തുതൻ കീർത്തിയുയർന്നുപോവാ-
നാ, യെത്തിനോക്കുന്ന ഗിരിപ്പരപ്പിൻ
പാദങ്ങളെന്നും പരിചയ്ച്ചെയ്വൂ
പാവങ്ങൾസാനുക്കൾ തൃണപ്രമാണർ;

നിലയ്ക്കുതെല്ലും കുറവേശിടാതെ
മലയ്ക്കുപച്ചക്കുട ചൂടുവാനായ്
താഴത്തു താപാർത്തി സഹിച്ചുമേവും
സാനുക്കൾ തൻ ജീവനധാര വേണം;

ഒരിക്കലും തെല്ലലിവാന്നിടാതെ-
യുറച്ചപാറയ്ക്കിടയിങ്കലൂടെ
ഒലിച്ചു പായുന്നസരിൽക്കുലങ്ങ-
ളലച്ചിൽ കൊണ്ടഷ്ടികഴിച്ചിടുന്നോർ;

സാധുക്കളക്ലൂട്ടർ പരിശ്രമത്താൽ
സമ്പാദ്യമാന്നീടിന മൗക്തികങ്ങൾ
പാറയ്ക്കുമാറത്തണിമാലചാത്താൻ
പാടത്തിൽവച്ചേ,മതിയാകയുള്ളൂ;

പാരിൻെറ സൗന്ദര്യ്യനിധാനമായി-
ത്താരിന്നുതൻ ശീഷ്മുയത്തിനിൽക്കാൻ
പാരാ, തഥസ്സിൻ പരിഹാസഭാസ്സാൽ
താരാളിമങ്ങിത്തലചാച്ചിടേണം;

പാടച്ചെളിച്ചാത്തുമറച്ചുവച്ചു
പാരിന്നുപച്ചപ്പുതുപട്ടുപ്പാൻ
കാറായകീറത്തുണിചുററിവാനം
തോരാതെ കണ്ണീരുചൊരിഞ്ഞിടേണം;

ഇതാണുലോകസ്ഥിതി,വിശ്വമാതിൻ
വിശാലനേത്രങ്ങളൊരേവിധത്തിൽ
ഇരിക്കയില്ലൊന്നു കരഞ്ഞിടുമ്പോൾ
ചിരിപ്പുമറേറ,തിതിനെന്നൊരന്ത്യം!!

അതാ, ശ്രുവിപ്പൂണ്ടകലെ സ്സമത്വ-
വിവാദകോലാഹലവാദ്യഘോഷം
അതിൻ പ്രപാതത്തെനിനച്ചുപേടി-
ച്ചനേകവൃക്ഷങ്ങൾ വിറയ്ക്കയല്ലീ?

നിമ്നോന്നതാദ്ധ്വാക്കളനേകമെന്നും
പിന്നിട്ടുമുന്നോട്ടുകുതിച്ചുമേന്മേൽ
കാലപ്രവാഹം സമമായൊലിക്കും
കാലം, മനുഷ്യർക്കു വസന്തകാലം!!

ഭ്രമരഗീതി

പലർകാലംപതിവുപോൽപുതുതായി വിതാ
[നിച്ച
മലർ വനികയായീടും മണിയറയിൽ,

മിളിതാഭമിടയ്ക്കിടയ്ക്കിളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ-
ക്കളിരണിത്തെന്നലാകും കുളിമഞ്ചത്തിൽ,

തളിരാകും തനിപ്പട്ടാമുടയാടയുടുത്തിട്ട-
ഗ്ഗളംതന്നിൽ ഹ മമണിപ്പതക്കം ചാർത്തി,

കമ്രമായകായകാന്തി ചിതറിക്കൊണ്ടേറ്റവും ലജ്ജാ-
നമ്രമായ ശിരസ്സൊന്നുപരിലസിക്കും;

വസന്തലക്ഷ്മിയാംതന്റെ വരസുതയായ് വിരിഞ്ഞീ-
വസുന്ധര വിളക്കുന്ന കുസുമത്തൊത്തേ!

പല പലവേഷംകെട്ടിപ്പറന്നെത്തീടുന്ന, ചിത്ര-
ശലഭത്തിൻ പുറംപൂച്ചിൽമയങ്ങിയോ നീ?

അനുരാഗപുത്രം വീശീട്ടനുദിനമടുത്തെത്തു-
മവിവേകിയവൻ നിനക്കനുചിതൻതാൻ;

മഴവില്ലിന്നൊളികണ്ടുമയങ്ങുമ്പോളപ്പുറത്തു
മഴക്കാറുണ്ടെന്ന തത്വമറക്കയോ നീ?

അപ്രമേയപ്രഭാവശ്രീ തിരളുന്നോരമൂല്യമാം
സുപ്രഭാതമവൻനിന്നെ വരച്ചുകാട്ടും,

ഒടുവിലങ്ങതു ഘോരമിടിയും മാരിയും ചേർന്നു
കിടുകിടുപ്പിക്കും കൊടും നിശീഥമാക്കും!!

എരിതീയിൻ പ്രഭകണ്ടിട്ടിരയെന്നോർത്തടുത്തതു-
മവിവേകിയവൻ നിനക്കനുചിതൻതാൻ!!

അനുരാഗഗാനം പാടീ,ട്ടുണരുമിഭ്രമരത്തിൻ
മനതാരിൻ മഹിമ നീയറിയുന്നില്ലാ!

കുലീനനല്ലിവനൊട്ടും കുബേരനുമല്ലാ, പിന്നെ-
ക്കുസുമാസ്ത്ര സമനപ്പുംസുമുഖനല്ലാ;

തുടുപ്പേറുമിയലും നിൻകവിൾത്തടം ചുംബിക്കുവാ-
നടുത്തീടുംമമ ചിത്തംതുടിച്ചീടുന്നു!!

പരിമൃദുമലരേ, നീ യൊരു മൊട്ടായിരിക്കേ,നിൻ
പരിസരേപറന്നഞാൻ കളിച്ചിരുന്നു;

മന്ദനാമെന്നകതാരുകളിർപ്പിക്കുവാനായന്നു
മന്ദഹാസനിലാവു നീ ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു;

താരാട്ടായിട്ടിവനന്നുപാടും പാട്ടിൽ, പ്രേമമാധു-
സാരമേറെമൊളിച്ചന്നു ലസിച്ചിരുന്നു;

നിരവധി സുമനിര നിരന്തരം വിരിഞ്ഞിട്ട
മുരന്ദമാധുരിയന്നാം ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു;

അണുപോലുമതുകളിലനരക്തനാകാതെ ഞാൻ
പ്രണയഗാനങ്ങളം പാടിപ്പറന്നിരുന്നു;

വിരിഞ്ഞുനിന്നതിരറസുഷമയെ നുകരുവാ-
നിരുളിങ്കലിരുന്നുഞാൻ ഭജിച്ചിരുന്നു;!

ഇമ്പത്തോടിച്ചെറു ചില്ല കൊമ്പത്താടിക്കളിക്കും
[നിൻ
സമ്പത്തിതഥം വൃഥാ പുഴ്വിൽ പൊഴിച്ചീടുമ്പോൾ

തോന്നീടുന്നുണ്ടെനിക്കു, നീ യിനിയുമക്കോരകമായ്
തീന്നീടുവാൻ, ഫലമെന്തു? ഫലിക്കില്ലല്ലീ!!

പ്രതീക്ഷ

പോരിക, പോരികെന്നാശാപതംഗമേ
ക്രൂരിരുളെങ്ങും പരന്നീടുന്നു!!

തന്നന്ത്യഗാനവും പാടിപ്പടിഞ്ഞാട്ട
പൊന്നന്തിപ്പൈങ്കിളി പാറിപ്പോയി;

അല്ലിൻെറയമ്മലർ വാടിയിലിന്നത്തെ
മുല്ലപ്പൂവെല്ലാം വിരിഞ്ഞുതീർന്നു;

അംബുജംതന്നന്ത്യമന്ദസ്മിതാങ്കുര-
മന്തിപ്രഭയിലലിഞ്ഞുചേർന്നു;

ക്രൗഞ്ചത്തളർന്നോരു കോകിലംമുറവത്തെ
മാകന്ദക്കൊമ്പിലുറക്കമായീ;

ആകാശദേശത്തി ലെങ്ങാനലയുമെ-
ന്നാശാപതംഗമേ, പോരികനീ!!

* * * *

ആരാലക്കുന്നിൻ ചരിവിലുഷസ്സുതൻ
നീരാള സ്സാരിയിളകീടുമ്പോഠം;

നാനാവിഹംഗനിനദാലുലകൊരു
ഗാനാബ്ധിയായല പൊങ്ങിടുമ്പോഠം;

ആദിത്യരശ്മികളാരതം വാരുവാ-
നാ, ദിക്കിൽ മുങ്ങിയുയന്നിടുമ്പോഠം,

കക്കകളാകുന്ന കുസുമങ്ങളെ
യൊക്കവേ തെന്നൽ പെറുക്കീടുമ്പോഠം;

നീടുററ രാഗിണി, നീ, ഞാനറിയാതെ
നീളത്തിൽ ക്രുകിയുയന്നുപോയീ!

നിന്നിമേഷാക്ഷനായ് നിൽക്കുന്നുഞാനിടം
നിന്നെപ്രതീക്ഷിച്ചീയന്തിയോളം;

പോരിക, പോരികെന്നാശാപതംഗമേ
ക്രൂരിരുളെങ്ങും പരന്നീടുന്നു!!

* * * *

അക്ഷയകാന്തി വഴിഞ്ഞൊഴുകിടുമാ-
നക്ഷത്രലോകത്തി നപ്പുറത്തായ്;

ആയത്തമാകാത്തൊരത്ഭുതവസ്തുവി-
നായിട്ടലഞ്ഞുതളർന്നൊടുവിൽ

ഇന്നും പതിവുപോ "ലില്ല" യെന്നോതി, നീ-
യെന്നടുത്തെത്താൻ മടിക്കയല്ലീ?

അല്ലെങ്കിൽ പത്രം കരിഞ്ഞുകരഞ്ഞുനീ-
യല്ലിലെങ്ങാനും കിടക്കയല്ലീ?

വേദനാപൂർണ്ണമീ രോദനമാകും നിൻ
വേണുനിനദമുയർന്നിടട്ടേ.

തോരാത്ത കണ്ണീരിൻ മമ്മരംലോകത്തെ-
ത്താരാട്ടുപാടിയുറക്കിടട്ടേ!!

എൻ ചിരപുണ്യമേ, മന്ദമിഴഞ്ഞുനീ-
പഞ്ജരമെത്തിശ്ശയിച്ചുകൊൾക;

ക്ഷുദ്രമടച്ചുഞാനെൻമണിമച്ചിലെ
വാടാവിളക്കു കെടുത്തീടട്ടെ!!

ജീവിതം

ജീവിതം, ഹാ!ഹാ!ശ്രുതിസുന്ദര,മതിനെ ഞാ-
നീവിധം നെടുവീർപ്പാൽ ത്തപ്തമായ് ക്ഷമച്ചാലോ!

തുമധുനിറയ്ക്കുണ്ട പൊന്നൊളികിണ്ണത്തിങ്ക-
ലീമട്ടകണ്ണീർ പകർന്നെതുനാൾസൂക്ഷിക്കേണം!

എന്തുഞാൻ ചെയ്യുമല്ലാതിന്നോളംവായിച്ചതാം
ഗ്രന്ഥമൊന്നിലും കണ്ടി"ല്ലാനന്ദം",മൂന്നക്ഷരം!

ആനന്ദഗാനങ്ങളെപ്പാടാനുംപകർത്താനു-
മാ"നന്ദ"നാരാമത്തിൽ പൂക്കളംക്കാണവകാശം;

പാരതുവല്ലപ്പോഴുമറിയാതുൽഘോഷിച്ചാൽ
"പാടില്ലാ"!യെന്നുവാനംമുരങ്ങുംസ്തനിതത്താൽ!

മർത്ത്യത മധുരമായ് സ്വപ്നത്തിൽക്കണ്ടാൽ,പിറേറ
ന്നെത്തിടും പുലരിതൻപൊൻ കവിളിരുണ്ടുപോം!!

*　　*　　*

മാരിക്കാറണിഞ്ഞതാം വാരൊളിമഴവില്ലിൻ
ചാരുതനുകൻഞാൻ നിന്നുപോയ്ക്ഷണനേരം,

ഞാനുമൊന്നതുപോലെയാകുവാനല്ലാ,യതു
ഞാനാണെന്നൊരു ചിന്തയുദിച്ചു മമഹൃത്തിൽ;

കഴിഞ്ഞു;വരച്ചൊരാക്കൈകളാൽതന്നെ,യതിൽ
വഴിഞ്ഞ.സൌന്ദര്യത്തെക്ഷണികപ്രേമമാക്കി!

പാടിയെൻഹൃദയത്തിൽ വാണൊരെന്നാശാശ്രുകി
ക്കുടവിട്ടുതാണന്നാ,ളെത്തിയില്ലിന്നോളവും...!!

*　　*　　*

അകലെത്തളിർവല്ലിയേന്തിടും പനിനീർപ്പൂ-
മുകുളംചിരിച്ചെന്തോമെഹനഭാഷയിലോതീ,

ശ്രദ്ധാവബോധംതന്നെയക്കാവ്യമെന്നാകിലും
കുടിയോരിവക്കെല്ലാമാശ്വാസമേകീപാരം;

പാടലാധരങ്ങളാൽ പാവനസന്ദേശത്തെ
പാതിയും മൊഴിഞ്ഞീല പാഴ്മണ്ണിലായീയവൾ!!

പുലരിക്കുളിർപ്പുഴനീന്തിയന്തരീക്ഷത്തെ-
പ്പുളകപ്പുതപ്പിട്ടുമൂടിയൊരിളന്തെന്നൽ

മലയുംമറിച്ചിട്ടുംമാതിരിനൈരാശ്യത്താൽ
തലയുംതരുക്കളിൽത്തല്ലിയങ്ങോടിപ്പോയി...!!

മാകന്ദമരക്കൊമ്പി, ലാനന്ദസാമ്രാജ്യത്തി-
ലാകണ്ഠംതളിർത്തിന്നുമദിച്ചകളകണ്ഠം

നീളത്തിലൊന്നോരണ്ടോ ക്രൂകിപ്പോ,യപ്പോൾത്ത
[ന്നെ
കാലത്തിൻക്രൂരമ്പതിൻ തൈമേനി തൊലോലിച്ചു!

തളിർത്തുപിന്നീടുമത്തന്മാവുപ ലവട്ടം
കുളിർത്തഗാനംമാത്രം കേവലമാശാമാത്രം...!!

* * *

ആഴിയിൽമുങ്ങിത്തപ്പിയാദിത്യനനർഘമാ-
മായിരംരത്നം വാരി വാനത്തിനായിട്ടേകി

ആകാശമവയെല്ലാമിരുളിൻ ചാണക്കല്ലി-
ലാകുംമട്ടുരച്ചോരോതരവും തിരിക്കുമ്പോൾ

മഞ്ഞിനെ മാണിക്യമായ് മാറിട്ടുംകരങ്ങളാ-
മഞ്ഞുരത്നമെല്ലാം മഞ്ചാടിയായിത്തള്ളീ...!!

* * *

ചിരി,നാംകരുതിലിന്നായിട്ടു മുമ്പേതന്നെ
ചൊരിയുന്നതാം വെറുംസ്വാഗതംമാത്രംപാത്താൽ

ഇരുളും വെളിച്ചവും തഴുകിത്തളർന്നാൽ നാ-
മിരുപേരെയും വിട്ടിട്ടന്യത്രചേരുംശീഘ്രം.

വിരിയുക്കും,നമ്മൾക്കൊരുതല്പമങ്ങ,തിലന്നേ-
വരയുക്കും,നാംചൊരിഞ്ഞകണ്ണീരുതാരായ്ക്കാണാം.

നിഗൂഢരാഗം

ഹാ! രോമഹർഷദ മാ രഹസ്യ-
മാരോടും ഞാനറിയാട്ടകില്ലാ!

എങ്കരാം പാട്ടമാ മെയ്നഗാന-
മെങ്കിലും ലോകമറിഞ്ഞുപോയീ!

ലജ്ജാവനമ്രമെന്നാസ്യ, മെന്തി-
ന്നിജ്ജഗത്തിങ്കൽ ഞാൻ വിശ്വസിപ്പൂ?

ചിത്ര, മെൻ ജീവചരിത്രത്തെഞാ-
നെത്രനിഗ്രഹനം ചെയ്തെന്നാലും

അദ്ധ്യായമോരോന്നു മെൻറെമുന്നിൽ
തത്തൽസചിത്രപമെടുത്തു നിൽപൂ!!

*　　*　　*　　*

ആരുമറിയാതുറക്കറയിൽ
ധാരയായ് കണ്ണീർ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടും

ആകാശസൈന്ധം രചിച്ചുടച്ചു-
മാനന്ദസ്വപ്നത്തെ യുമ്മവച്ചും,

സന്ദ്രസപ്പുഞ്ചിരി പ്പൂപൊഴിച്ചും
നിദ്രാവിഹീനം ഞാൻ മേവിടുമ്പോൾ

കല്യാംഗിയാകുന്ന കാല്യലക്ഷ്മി
വല്ലാതെ, നോക്കി ഹസിക്കുമെന്നെ!!

എന്നുൾത്തടത്തിൻ തുടിപ്പുപോലെ
പൊന്നുഷത്താരം ചലിച്ചുനില്ക്കും;

മാമകചിന്തകളെന്നപോലെ
മാമലക്കൂട്ടമുയർന്നുകാണും;

ഓമനസ്വപ്നങ്ങളെന്നപോലെ
വ്യോമത്തിൽ മേഘങ്ങളോടിപ്പോകും

അല്ലിനോട്ടമ്മോരെന്നാവലാതി
എല്ലാം കിളികളെടുത്തുപാടും;

അന്തരാത്മാവിൻ രഹസ്യമെല്ലാം
ബന്ധുരസ്മേനത്തിൽ ദൃശ്യമാകും,

നിഗ്ദ്ധരാഗം

ഗ്രുദ്ധമാണൻെ പ്രേമമെന്നമട്ടിൽ
മൂടൽ മഞ്ഞെങ്ങും പരന്നിരിക്കും...!!

ഹാ! രോമഹർഷദ മാ രഹസ്യ—
മാരോടും ഞാനരയിടുകില്ലാ...!!

സഖികൾ

"പരഭൃതികേ!" നീയെന്താണെന്നോടിത്ഥം
പരിഭവമായോരോന്നരച്ചീടുന്നു?

അതികഠിനം താവകമീവചനം
മതിതളിർമേ, തട്ടിത്തകർത്തീടുന്നു!

ഘനനിരകൾ വാനിൽപ്പരന്നു, രണ്ടു-
കനകമയതാരം മറഞ്ഞുകഷ്ടം!

നിരുപമമാം നമ്മൾതൻ പോയകാലം
ഒരുഞൊടിനീയൊന്നുതിരിഞ്ഞുനോക്കൂ;

മലിനതകളെന്യേ മനംകവരും
മലർവിരിയും കാല്യമതെത്രരമ്യം!

ഇളവെയിലിൽത്തത്തിക്കളിച്ചീടുന്നോ-
രഴകൊഴുകും ചിത്രശലഭങ്ങൾപോൽ

ഇരവുപകലെന്യേ നാം രണ്ടുപേരും
ഇരുകരവും കോർത്തുനടന്നോരല്ലേ?

കിളിമൊഴി,ഞാൻനിന്നെക്കബളിപ്പിക്കാൻ
കളിവചനം പോലുമുരച്ചതുണ്ടോ?

ഒരുചെറിയകാര്യവും നീയറിയാ-
തൊളിവിലിവൾ സൂക്ഷിച്ചതോർമ്മയുണ്ടോ?

അയിസഖി,ഞാൻനിന്നെ "ച്ചതിച്ചു" വെന്നാ-
യഖിലമറിഞ്ഞെന്തേ കഥിപ്പൂ കഷ്ടം!

അശരണയാമീയെന്നിൽ പ്രേമമേററം
"ശശിവദന"നുള്ളതെൻ കുററമാണോ?

പരമഗുണധാമ, മദ്ദേഹമെന്നായ്
പലകുറിയും നീതാൻ പുകഴ്ത്താറില്ലേ?

ഇവളിലനുരാഗം ഭവിക്കമൂലം
അവമതിയദ്ദേഹത്തിനായിയെന്നോ?

സ്മരണയുടെചില്ലിൽത്തെളിഞ്ഞുകാണും
ഒരുചെറിയചിത്രം നീയോർത്തുനോക്കൂ;-

ഗഗനതലാരാമത്തിൽ സാന്ധ്യലക്ഷ്മി
ബകുളമലർമാലകൾ കോർത്തിടുമ്പോൾ,

കുളിരിളകും തെന്നലേറ്റുല്ലസിച്ചി-
ക്കളിവനികതന്നിലിരുന്നുനമ്മൾ,

പുതുമലരാ "ലാദ്ധ്യമാരെ"ന്നുചൊല്ലി
ദ്രുതഗതിയിൽപൂക്കൾതൊട്ടത്തീടുമ്പോൾ

"ഭേവതിയിലല്ലെൻറെ മാധുരീ,നി-
ന്നകതളിരിലുണ്ടൊരുദിവ്യരൂപം,

അവിടെയിതുചാർത്തു"കെന്നെൻചെവിയി-
ലതിമധുരം, നീയന്നരച്ചതില്ലെ?

ചിലനിനവിൻ മർദ്ദനം മൂലമപ്പോൾ
ചപലയിവൾ വിങ്ങിക്കരഞ്ഞനേരം,

ചെടിനിരകൾ നോക്കിപ്പഠിക്കാ,നിപ്പൂ-
ന്തൊടിയിലുലാത്തീടുമപ്പുരുഷേന്ദ്രൻ

"അരുതരുതെൻ "മാധുരി"യെന്നരച്ചെ-
ന്നരികിലൊരുമട്ടിലടുത്തുകൊണ്ട്,

കരകമലംതന്നിലെപ്പട്ടലേസാൽ
കവിളണിയുമെൻ കണ്ണീരൊപ്പിമാറ്റി,

പകൃതി കരുത്തുള്ളോരാമാലികയെൻ
ചികുരമതിൽച്ചാർത്തി, ച്ചിരിച്ചുമന്ദം,

"ഭഗവതിയിൽത്തന്നെ"യെന്നോതിയതും
പരുഷതികേ, നീയല്ലാതാരുകണ്ടു?

അയിസഖി, ഞാൻനിന്നെ "ച്ചതിച്ചു"വെന്നാ-
യഖിലമറിഞ്ഞെന്തേ, കഥിപ്പൂകഷ്ടം!!

ഇരുവരുമീനമ്മഠംതൻരാഗതീർത്ഥം
ഒരുകടലിൽവീഴുമെന്നാരറിഞ്ഞു?

പ്രിയസഖി, ഞാൻമൂലമപ്പുരുഷൻനിൻ
പ്രിയതമനായ്ത്തീരാതിരുന്നിടേണ്ടാ;

കരഗതമാകുമെന്നുടെ ദിവ്യരാഗം
കരഗതമന്യനു, ധന്യയായ്ഞാൻ!

ഒരുചെറിയനീർപ്പോളഞാനിങ്ങെത്തു-
മിരുളിനുടെവീപ്പിൽത്തകർന്നുകൊള്ളാം!!"

* * *

സഖികളവർ മൌനംഭജിച്ചൂ, വാനിൽ
ശശിയെ യൊരുകാർമുകിൽ മൂടിനിന്നു!!

മരണം

മരണം, മനോഹരപ്പച്ചിലവിരിപ്പിട്ട-
ഗിരിതൻ സാനുപ്രാന്തം തഴുകും തരംഗിണി;

തളിരും വാടാമലർക്കുലയുമിടതിങ്ങി-
ത്തളരാതെന്നും തെന്നലേറാട്ടംലതകളാൽ

നിത്യസൌന്ദര്യത്തിന്റെ നത്തനമാ, മാരംഗ-
മെത്തുവാനായിട്ടെന്തെൻ മാനസം പതറുന്നു?

അഴലിൻ കയ്പ്പും കായ്കളെത്രതിന്നാലും, വെറും
നിഴലാം മർത്ത്യനതിലില്ല വിശ്വാസം തെല്ലും!

ദ്യോവിനെക്കണ്ടെത്തുവാനായിട്ട സന്തപ്തമാം
ജീവിതമണൽക്കാട്ടിൽപ്പെട്ടകൊണ്ടനാരതം

വരളും നാവാലുപ്പുകലരും കണ്ണീർധാര-
വളരെക്കുടിച്ചുതൻ തൃഷ്ണയെവളർത്തുന്ന

നരൻ, നിശ്ചിദാനന്ദപ്പാൽപ്പുഴയൊഴുക്കിൽ ചെ-
ന്നൊരു, കൈക്കുമ്പിളം പൂർണ്ണമാക്കുവാൻമടിപോ-
[ലും!!

ക്ഷണം

ക്രൂരിരുഠം ക്കണ്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടെൻ, ബാഷ്പ-
ധാരതുടയ്ക്കുന്ന കാരുണ്യവാരിധേ!

പോരിക, പോരിക, മുന്നോട്ട, ജീവിത-
പ്പോരിൽനമുക്കൊരുമിച്ചുപൊരുതിടാം!!

സീമാവിഹീനം കരഞ്ഞു കഴിയുന്നോ-
രോമനയ്ക്കാനുചിരിക്കേണ്ടയോ വിഭോ?

കണ്ണീർക്കണങ്ങളം പുരണ്ടതാം കാലമാം
കണ്ണാടിയിൽക്രൂടി നോക്കുന്നവേളയിൽ

കാണുന്നതൊക്കെയും കാളമേഘാവൃതം,
കാണേണ്ടതൊക്കെയും കാഞ്ചനസന്നിഭം!!

നിശ്ചയമില്ലാ വിജയമെന്നാകിലും
നിസ്ഫലം ജീവിതം ശൂന്യമായ്ത്തീക്കൊലാ;

എന്തുനാം നേടിയെന്നല്ല ചിന്തിക്കേണ്ട-
തെങ്ങിനെയാണു പൊരുതിയെന്നുള്ളതാം;

ഓമനസ്വപ്നങ്ങൾ കാട്ടിയെന്നാത്മനി
രോമാഞ്ചമേറ്റുമോരാനന്ദകന്ദമേ!!

പോരിക, പോരിക, മുന്നോട്ട,ജീവിത-
പ്പോരിലെനിക്കൊരു നേർവഴികാട്ടുക!

താവകവിഗ്രഹം കാണുവാനാശിച്ചു
താരൊളിവാസര മോരോന്നുമെത്തവേ,

നൈരാശ്യമാർന്നവ നിത്യവും,ജീവിത-
വൈരാഗ്യമെന്നെപ്പഠിപ്പിച്ചുപോകയാം!

പ്രേമപ്രകാശമേ! താവകനാമമാ-
മാ,മധുരാസ്വാദം ഞാൻ നുകർന്നീടവേ;

പെട്ടെന്നതിനതി കയ്പുകലർത്തുന്ന
മറ്റൊരുനാമമൻദിനം കേൾക്കയാൽ

അച്ഛിന്നസൌഖ്യപ്രദായക,മെന്നുടെ
യച്ഛന്റെമന്ദിരമന്ധകാരാവൃതം!!

മങ്ങാതെയെന്നുമെൻ കാതിനൊരാനന്ദ-
സംഗീതമേകുന്ന സൌന്ദര്യധാമമേ!

പോരിക, പോരിക, മുന്നോട്ടു, ജീവിത-
പ്പോരിൽനമുക്കൊരുമിച്ചു മരിച്ചിടാം!!

നിർദ്ധനതത്വത്തിന്റെ നിർദ്ദയത്തൊട്ടിലിൽ
നിത്യവിഹാരിയായീടുന്നനാഥനെ

ഞാനെന്റെ പൂമച്ചിലേയ്ക്കിതാ വീഥിയിൽ
സ്സ്നേഹതിവിരിച്ചെന്നും ക്ഷണിക്കയാം!

ഒരുവാരമല്ലേതുവിഷ്ണുവും, പോരിക
നിർവ്വാണദായകാ, നിർവ്വിശങ്കം ഭവാൻ!

സൌവർണ്ണമായിടും തൽചിത്തമാണെനി-
ക്കാ, വിണ്ണിനെക്കാളുമേറെപ്രിയങ്കരം!

തൽപ്പാദപങ്കജം ചേരുവാനല്ലാതെ
മൽപ്രാണഭംഗത്തിനാശയില്ലല്പവും...!!

അരങ്ങ്

പാടലപ്പട പൂശുംനെല്ലണി-
പ്പാടത്തിൻ പൂവ്വിടാഗത്തായ്

ആട്ടമേയ്യുന്ന ബാലകരൊഴ-
ക്കീടും ഗാനപ്പൂഞ്ചോലകൾ

നൽത്തെളിത്തേൻ പകരും താരിനം
നൃത്തമാടിക്കളിക്കുന്ന

പച്ചിലപ്പട്ട ചാത്തിമിന്നുമ-
ക്കൊച്ചുകുന്നിൻ ചരിവിലായ്

ശില്പവിദ്യതൻ കൃതിമപ്പകി-
ട്ടല്പവുംപോല്യമേശാതെ

കണ്ടിടുമതിബന്ധുരതര-
മന്ദിരത്തിന്റെ മുന്നിലായ്

വെണ്ണപോൽ മിനുപ്പേറുമാവെറും
തിണ്ണയിൽക്കിടന്നേകയായ്

വായുവിൽ ചിലമാളിക കെട്ടു-
മാ യുവതിയെക്കണ്ടുഞാൻ.....,

സിന്ധുവിൽമറഞ്ഞീടുംസൂര്യന്റെ
ബന്ധുരകര രാജികം

വാരുണിതന്റെമേനിയിൽ തങ്ക-
ച്ചാറണിയിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴം

ചന്ദനക്കാട്ടിൽ ചെന്നലഞ്ഞെത്തും
തെന്നലെയൊന്നു ചുംബിക്കാൻ

കുന്ദകോരകം സുന്ദരാധരം
മന്ദമന്ദം വിടത്തവേ,

ആലയോന്മുഖരായീടുമജ-
പാലകാവലി പാടിടും

ഗാനധാരയിൽ മഗ്നമാനസ-
രാകുമഗ്രാമലക്ഷ്മികം

കാമുകാഗമം കാത്തുകാത്തലർ-
ക്കാവിലങ്ങുലാത്തുമ്പോഴം;

എത്തിനാം മുമ്പുകണ്ടഗേഹത്തി-
ലുത്തമനൊരു പൂരുഷൻ...;

അപ്പുമാന്റെ പാദവിന്യാസ-
മല്ലമായടുത്തവേ,

ഞെട്ടിയോമലാൾ തൻദിവാസ്വപ്നം
വിട്ടുപെട്ടെന്നുണർന്നുപോയ്,

പേശല,മൊരുമാരിവില്ലൊളി
വീശിയാ വളർവക്ത്രത്തിൽ!

കണ്ണുംകൂനിച്ചൊട്ടുമാറിത്തൻ
ചുണ്ടിണതെല്ലിളക്കാതെ

വാഗതീതമാം സ്വാഗതവച-
സ്സാഗതന്നവളേകിനാൾ!

തെല്ലിടചില ചിന്തകളുമായ്
മല്ലടിച്ചൊരാമങ്കയാൾ

"തങ്കമേ!" യെന്നൊന്നുച്ചത്തിൽ വിളി-
ച്ചങ്കണം വിട്ടുപാഞ്ഞുപോയ്!

അല്ലയാന്തസ്ഥയായവൾ പുറ-
ത്താഗതൻ മാത്രമേകനായ്!!

* * *

സതപമൊരു മിന്നൽ പാഞ്ഞിതാ-
സ്സുബ്ധപൂരുഷചിത്തത്തിൽ!

ആയതിൻ ദിവ്യരൂപമെന്നപോ-
ലാലയത്തിൽ നിന്നക്ഷണം

ഓടിയെത്തി, യൊരോമനച്ചെറു-
ബാലിക, ഹർഷദായക!

*　　*　　*

പൊൻ ചിലങ്ക കിലുക്കിയില്ലസൽ-
പ്പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊഞ്ചിടും

പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെ പ്പുൽകിയപ്പുമാൻ
സഞ്ചിതാനന്ദതുന്ദിലൻ,

മാറിമാറിയ പ്പൂരുഷൻതന്റെ-
മാറിലും കരതാരിലും

തത്തിയുംക്കുളിരേറിനാളൊരു-
തത്ത തന്മട്ടിൽ കണ്മണി;

അമ്മുഖത്തവ നന്നുനൽകിയോ-
രമ്മതൻ കണക്കെന്നപോൽ

പൊൻപൊടി പൂശും താരകാളികം
വെമ്പിയെത്തി ഗഗനത്തിൽ!!

*　　*　　*

രണ്ടുവത്സരത്തിന്നു മുമ്പിലായ്-
ക്കണ്ടൊരു കാഴ്ചയോർക്കവേ

തെല്ലുതെക്കുവളഞ്ഞൊഴുകുമാ-
ക്കുല്യതൻ ചിത്തമെന്തിനോ

ഒന്നുമന്ദംതുടിച്ചൂ; കല്ലോല-
ദ്വന്ദ്വം തമ്മിൽ തഴുകിപ്പോയ്!!

32.D.
91617
032:IN055:11
GL4

അപരാധി

അപരാധിയാണെന്നാൻ, ലോകമേ!നി-
ന്നനുകമ്പ യെന്നിലൊഴുക്കിടേണ്ടാ!

അകളങ്കഹൃത്തുകളൊന്നുപോലും
തകരാതിരുന്നതില്ലിതുനാളും!

കരയരുതംബുകണികയെങ്കിൽ
സുരപഥമെത്താൻ കൊതിച്ചുകൂടാ;

പരിതപ്തിതന്റെ കവാടദേശം
പരുഷപാഷാണപ്രകീർണ്ണമത്രേ!!

പ്രണയവിവശമായ്ത്തീരുവോരെൻ
പ്രണിതഹൃദയത്തിൻ മൌനഗാനം

സഹജരേ, നിങ്ങളോടല്ല, ശൂന്യം,
ബധിരത തൻ മുന്നിലായിരുന്നു;

അഴകിന്റെ തുവെള്ളിക്കിണ്ണമെല്ലാ-
മഴലു നിറഞ്ഞുവയായിരുന്നു;

സ്പടികാഭമാകുമരുവികൾതൻ-
നടിയെല്ലാം പങ്കിലമായിരുന്നു!!

നരജന്മം തന്തീരഹിതമാകു-
മൊരു വീണ, യെന്തിനെന്നാരറിഞ്ഞു!

പരിശുദ്ധപ്രേമപ്പൊൻകമ്പികെട്ടി-
പ്പലവട്ടം ഞാനതിൽ പാടിനോക്കി;

ഒരു കൊച്ചുതാരകം വാനിൽനിന്നെൻ
സിരകളിലുന്മേഷച്ചാറൊഴുക്കി;

പരമാനന്ദത്തിലുറഞ്ഞുഞാനെൻ
പരമാത്മമെല്ലാം മറന്നുപോയീ!!

മമചിത്തം ബിംബിച്ചിരുന്നതാമാ-
മലിനതയേറുമുകുരം തന്നിൽ

ഉലകിന്റെ ഓരോവശത്തെയും ഞാൻ
ചലനചിത്രോപമം കണ്ടിരുന്നു;

ശരിയെന്നാലോത്തില്ലിത്തരത്തി-
ലൊരുചിത്രം ഭീകരംകാണുമെന്നായ്!

വളരുമെൻകണ്ണീരുറവൊലിച്ചു-
ക്കുളിർചില്ലിൽ വീണു,തിരുണ്ടുപോയീ!!

കനകതാരാഭമാ, മാബരത്തിൽ
ഘനതതികാളിമ പൂശിടുമ്പോൾ

കഴുകിഞാനക്കരിയൊക്കെയുമെൻ
കദനത്തിൻ കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തിവീഴ്ത്തി;

ഇനിയതുമില്ലാവെളിച്ചമേ,യെ-
ന്നരികിൽനിൻപൊൻകരം വീശിടേണ്ടാ!

തഴുകുമിക്കുരിരുൾ തന്മടിയിൽ
തലചായ്ച്ചുഞാനൊന്നുറങ്ങിടാവൂ!!

നിഴലിൽമുഖംകൊപ്പിടിച്ചുഞാനെൻ
നിലവിട്ടുമേൽപ്പോട്ടുയർന്നുപോയീ;

നിയതിതൻ കൈവിരൽത്തള്ളലിനാൽ
നിലയറ്റഗർത്തത്തിലാപതിച്ചൂ!

പരിഭവത്തിന്റെ പരുഷനാദം,
പരിഹാസത്തിന്റെ വിളർത്തഹാസം.

അപരാധി

പരിശൂന്യത തൻനടുവിൽ,മെൻറെ-
പരിസര മയ്യോ!ഭയദമേറുന്നു

ധരയാകെ മന്ധതാമിസ്രം തന്നി-
ലൊരുകൊച്ചുമിന്നാമിനുങ്ങിയാം ഞാൻ

ചൊരിമണൽക്കാട്ടിലും പാറയിലും
ചൊരിയുവാനാശിച്ചു പ്രേമവഷ്ം;

അപടു,വെൻ വീണയിലിത്രമാത്രം
അപശബ്ദം ഞാനൊന്നു മീട്ടിപ്പോയി!

അപരാധിയാണുഞാൻ ലോകമേനി-
ന്നനുകമ്പയെന്നിലൊഴുക്കിടേണ്ടാ

അവനമ്രശീർഷനായ് നിൽക്കുമെന്നി-
ലവസാനമാല്യമണിയിച്ചേക്കൂ...!!

ലക്ഷ്യം

ഉണ്ടൊരുപരിധി, യെൻമാനസംചൂഴ്വോരി
[രുൾ
ക്കുണ്ടിനു,മങ്ങേപ്പുറത്താകവേ തേജോമയം!

അങ്ങതിന്നവസാനമെന്നപോലാനന്ദത്തിൻ
മംഗളമയരേഖയൊന്നതാ കാണാം നീളേ;

അയതിന്നങ്ങപ്പുറത്താരമ്യ പുലർകാല-
ശ്രീയെഴുമൊരു പുത്തൻ പൂവനംപുലരുന്നു;

അക്കളിവനികയിൽ, പച്ചപ്പുൽവിരിതന്നി-
ലിപ്പൊഴമിരിപ്പുണ്ടെന്നാനന്ദമെന്നെത്തേടി;

ഇതുയും കാണാമെനിക്കായതും ശരിക്കോത്താൽ
വ്യക്തമല്ലയ്യോ കഷ്ടം!മെന്തിതെൻ വ്യാമോഹമോ!

തകരുംചിത്തം കാണ്മതുള്ളതാണെന്നാ,ലെന്റെ
മുകരം പൊടിപുരണ്ടാകവേയിരുണ്ടതാം!!

*　　*　　*

തീരാത്തതാപാഗ്നിയാൽ തപ്തനായ്ച്ചൊരിയുമെൻ
തോരാത്തകണ്ണീർധാര യൊപ്പിടാനന്നദിനം

ലക്ഷ്യം

ദാസുരപ്രഭവീശി യെത്തുകയാണെൻമുമ്പിൽ
വാസരച്ചെമ്പട്ടൊളിത്തുവാലയോരോന്നായി;

തുകിട്ടം ബാഷ്പാൽ ഞാനെൻ കണ്ണാടികഴുകി, യ-
ത്തുവാലത്തുമ്പുകൊണ്ടു തുത്തുതാൻ കഴികയാം!

ഒട്ടിടയേവം തുടച്ചീടവേ ചളിയാലെൻ
പട്ടുമാലും ഹാ!ഹാ!പങ്കിലമായിക്കാണ്മൂ!

ഇത്തരമീമൂല്യമാം ചന്തളിർക്കൈലേസുക-
ളെത്രകീറിയാലൊന്നീ മുകുരം തെളിവാവോ!!

* * *

പേശലച്ചിറകിണവീശി വീശിയെൻമുന്നി-
ലാശയും കൃതികൊംവൃക്ഷത്തരേ,തടയാസ്സിൻ.

കാണണം കാണാനുള്ളതന്നോളം പൊഴിയുമെൻ
ഗാനങ്ങളശേഷവും പൂഴിയിലടിയട്ടേ!

തോൽവിതന്നശേഷാപരിയേറിഞാൻ,വിജയത്തിൻ
തോളെത്തിപ്പിടിപ്പോളം തെല്ലിടവിരമിക്കാ!!

DEPARTMENTAL LIBRARIES
14 MAR 1950
UNIVERSITY OF MADRAS.

സമാധാനം

"പരിമളേ!" മമസഖീ!മദീയഹൃത്തിൽ
പരിതാപമധികമായ് വളർന്നിടുന്നു!

പകലവൻ പതിവു പോൽ മറയുംമുമ്പി-
ലകളങ്കഹൃദയമെന്നടഞ്ഞു പോണം!

തണലാറു തളർന്നൊരിത്തളിരിൻ നീ
ർകണദോഷപ്പുതുമഴ പൊഴിച്ചിടേണ്ടാ;

അടിയണമതുചെന്നി,ട്ടപാരത ത-
ന്നടിയിലാ,യവിടെയാണതേയമാക്കും...!!

കനക്കുന്ന കദനത്താൽ കരയുമെന്നിൽ
നിനക്കൊരു ലവലേശം കരുണയില്ലേ!

മനച്ചുമരണിയുമാ മനോജ്ഞചിത്രം
മറക്കുവാൻപറയും നിൻ കരം കഠിനം!

തരുജനഹിതമെന്തെന്നരയ്ക്കുംനിന്നിൽ
പരിദേവമശേഷമി"സ്സുഗ"യ്ക്കില്ലാ;

സമാധാനം

എനിക്കൊരു ഹൃദയമുണ്ടതിനെഞാനും
നിനയ്ക്കുന്ന വിധംതന്നെ ചിലവഴിക്കും...!!

പുരന്ദരദിശിതന്റെ പുളകപൂരം
ഒരുഞൊടിയ്ക്കുകമാരോ തുടച്ചുമായ്ക്കാം;

അഴകേറുമൊഴുകുന്ന മഴവില്ലിങ്ക-
ലളശ്യാമമൊരു കരം കരിപുരട്ടാം;

ശരി,യെന്നാൽ ക്ഷണികമല്ലതുവിധമെൻ
ചിരന്തനസുകൃതമാ മധുരരൂപം!

ഇരുൾവന്നുപരക്കുമെൻ ശ്മശാനത്തില-
സ്മരണതൻ കിരണങ്ങളം കനകംപൂശും...!!

മരുഭ്രവാം മമഹൃത്തിൽ മരതകച്ചാ-
ത്തണിയിച്ചു കുളിർപ്പിച്ചഘനശകലം

ഇതരർതൻ ഹൃദയത്തിനിരുളാണെങ്കി-
ലിവളതിലണുപോലുമിളകുകില്ലാ!

ഒരുമിന്നലവിടെയുണ്ടതിനായെന്റെ
നെടുവീർപ്പു നിരന്തരമലഞ്ഞിടുന്നു!

അൻപു മമതെന്നാളുമലഭ്യമെങ്കി-
ലബലയാണിവളെന്നോർത്തടങ്ങിക്കൊള്ളാം!

മരണത്തിൻ മടിത്തട്ടിലുറങ്ങുവോളം
കരളാലക്കളേബരം മുകർന്നുകൊള്ളാം...!!

16 AUG 1917

പുളകപ്പുതപ്പിൽ

കണ്ടുഞാനന്നാളൊരു കാമ്യമാം ലോക,മതാ-
വിണ്ടലമല്ലാ വെറും വസുധയല്ലാ!

* * *

എന്നത്തലഖിലവു മെങ്ങോപറഞ്ഞയപ്പാൻ
വന്നെത്തിയതുലമാം വസന്തരാത്രി;

ആകാശപ്പന്തലെനിക്കായിട്ടു വിതാനിച്ചി-
ട്ടാരാലപ്പകലെങ്ങോ പതുങ്ങിനിന്നു;

മാമകമലർമെത്ത നേരത്തേവിരിച്ചിട്ടി-
ബ്ഭൂമിയും സുഖമയസുഷുപ്തിതേടി;

അശ്രാന്തപരിശ്രമ ക്ലാന്തരാം ലതികകൾ
വിശ്രാന്തിയാൎന്നു; നൃത്തരഹിതരായി;

ലോലമാംതാലവൃന്തത്താലെന്നെ വീശിവീശി
മാലേയമണിത്തെന്നലുറക്കമായീ;

മാമക ഭാഗധേയ താരകാഗമം കാത്തി-
ട്ടാമലർത്തൊടിയിൽ ഞാൻക്ഷമ യമൎന്നു!!

* * *

ദർശനമാത്രമായി നിന്നൊരെൻദിവ്യസ്വപ്നം
സ്പർശനസുഖമേകി, മടിയിലായീ

പേർത്തും ഞാനോർത്തു പറഞ്ഞീടുവാൻനിരൂപിച്ച
വാർത്തകളഖിലവും മറന്നുപോയീ!

കമ്പിതാധരകങ്ങളന്യോന്യം ചിലതെല്ലാം
ചുംബനശതങ്ങളാൽ പറഞ്ഞു തീർത്തു;

വല്ലതുമങ്ങിങ്ങേകാൻ ഭാവിക്കും സമയത്തിൽ
വല്ലാതെ വിറകൊള്ളും കരതലത്താൽ

ഞങ്ങളന്യോന്യമുടലാകവേ പുളകമാം
മംഗളപ്പുതപ്പിട്ടു പൂണ്ടു ഗാഢം!!

കണ്ടുഞാനന്നാളൊരു കാമ്യമാം ലോകമതാ-
വിണ്ടലമല്ലാ വെറും വസുധയല്ലാ!!

* * *

ആ ലോകത്തെന്നു കണ്ടതാലോചിച്ചൊരു ചിത്ര-
മാലേഖംചെയ്തീടാൻ ഞാൻമുതിർന്നനേരം

പൂർവദിഗ്വധൂമുഖച്ചില്ലതന്നുള്ളിലത-
പ്പുഷ്പാവുവരച്ചാദ്യമുയർത്തിക്കാട്ടി!

പുളകപ്പുതപ്പിൽ

ഉണ്മയിലന്നുകേട്ട ഗാനങ്ങളംപാടിനോക്കാ-
നെന്മനോവീണക്കമ്പി മുറുക്കുന്നേരം

ചാരുവായ്ക്കിളിനിര പാടിടും കളഗാന-
ധാരയാൽ പരിസരം മുഖരിതമായ്!

ആവുംമട്ടൊരു ലഘുകാവ്യമെഴുതുവാൻ ഞാൻ
ഭാവനത്തൂലികയൊന്നെടുത്തനേരം

പാവനപരിമളമാന്നിടും പൂക്കളംതോറും
പൂവനമഖിലവും പകർത്തിക്കാട്ടീ!

ഭിക്ഷു

ആവൂ! ഞാനൊന്നിനി വിശ്രമിക്കാം
രാവിൻ കുമാറ്റം കടന്നുകൂടി!

അങ്ങതാ, ദൂരത്തു കാണ്മതുണ്ടെൻ
മംഗളസ്ഥലത്തിൻ സൌധശൃംഗം;

മന്ദമുയരുന്നു, സൂര്യനല്ലാ-
മന്ദിരത്താഴികപ്പൊൻകുടംതാൻ;

ഞാനെന്നും തേടി നടക്കുമെന്റെ-
മാനന്ദമങ്ങിരുന്നാനന്ദിപ്പൂ;

മുട്ടകയാണെന്നു മെന്റെ ചിത്തം
കൊട്ടിയടച്ചോരാ വാതലിങ്കൽ;

ഓമലാൾ വന്നു തുറക്കുവാനായ
കോമളക്കൈകളിളക്കീടുമ്പോൾ

എൻകരംകൊണ്ടാനന്ദസംഗീതമാം
കിങ്കിണിനിസ്വനം കേൾക്കാകുന്നു!

ഭിക്ഷു

എങ്കിലും വന്നവഴം പിൻമടങ്ങി;
എന്തിന്;ഞാനൊരു ഭിക്ഷുവല്ലേ?

* * *

ഒട്ടനാളിങ്ങനെ മുട്ടീട്ടുമ്പോഴം
പെട്ടെന്നാവാതിൽ തുറക്കയില്ലേ?

"ഒന്നുമില്ലെ"ന്നൊന്നു കേഴംക്കാൻമാത്രം;
അന്നുസംപൂർണ്ണമെൻ ഭിക്ഷാപാത്രം!!

അസംബന്ധം

പതിവാണവധിക്കെന്നും തെല്ലിട കരഞ്ഞാലേ
മതിയാകൊള്ളൂ, നിത്യജോലികൾ തീരാറുള്ളൂ;

കാരണമറിഞ്ഞതില്ലാരുമേ, ചോദിച്ചാലും
താരണിവേണിക്കെത്തപ്പലാണതുചൊല്ലാൻ;

ആരെയോപറഞ്ഞിക്കൊച്ചു "കോമളം" കഥിക്കു
[മ്പോഴും
"ശാരി"തൻ വളർവക്ത്രം സായാഹ്നരാഗം പൂശും;

സന്തതമെന്തോകുറിച്ചോമലാം ന്യായംക്കീറി-
സ്സന്തപ്തനെടുവീർപ്പിലെമ്പാടും പറപ്പിക്കും!!

... ...
... ...

കൂട്ടുകാർ ചിലപൊഴതോതിടും, "കൊള്ളാം,
[കൊള്ളാം
കൂട്ടിലെക്കിളിക്കുണ്ടവ്യക്തമേതോഗാനം"...!!

"സരസം!, ഞാനക്കഥ ചൊല്ലിടാം. ക്ഷമിക്കണീ;"
വിരസംഭാവിക്കുന്ന തോഴിയോടവളോതും!

... ...
... ...

സമുദായത്തിൻ തുറുകൺ മുമ്പിൽ നമിക്കുവാൻ
ക്ഷമയെഴ്ലീലിക്കുന്നു ചിത്തവും പഠിക്കേണം...!!

ഹൃദയാഞ്ജലി

അനഘചൈതന്യാത്മികവാം പ്രേമത്തിൽ
കനകംപൂശുന്നകിരണമേ!

ഇരുൾതിങ്ങുമെന്റെ ഹൃദത്തിലെന്താ-
ണിനിയും നിൻകാന്തി ചൊരിയാത്തു?

കരുണക്കാതലേ! ഭവദീയാഗമം
കരുതിക്കാത്തു ഞാൻ കഴിയുന്നു;

അനിമച്ചിൽക്കുത്തും തെളിദീപം തീരെ
യണയാറായ്, യെങ്ങെന്തണയാത്തു?

ഹൃദയനാഥാ, ഞാൻ തവചിരം ചിത്തേ
രുധിരപൂരത്താലെഴുതുന്നു;

ചെറുഹംസം തൃപ്തികലരായ്കകൊണ്ടെൻ
ചുടുകണ്ണുനീരാൽകഴുകുന്നു;

പതിവുപോലിത്ഥമെഴുതിയും മാച്ചും
പകുതിയെൻ ജന്മം വിഫലമായ്!

അനുരാഗത്തിന്റെ യലർമെത്ത തന്മേ-
ലവശ ഞാൻകിടന്നുരുളുമ്പോൾ

ഹൃദയാഞ്ജലി

അവിടുന്നെന്നുടെ യരികിലെത്തി,ഞാൻ
സൂക്ഷ്മസുഷുപ്തിയിൽ മുദിതയായ്

അകളങ്ക മെൻറെ ഹൃദയമങ്ങയ്ക്കാ-
യടിമവച്ചുഞാൻ ചരിതാർത്ഥ;

ഒരുമിന്നലങ്ങു മറവായി,പെട്ടെ-
ന്നിരുളിൻ കമ്പളവിരി വീണു!

കരകയാണന്നു മുതലീ ഞാൻ തവ
കഴലിണ കണ്ടുതൊഴുതീടാൻ!!

തരള താരക നിരകളുംബര-
ത്തെരുവിലെമ്പാടും തെളിയുമ്പോൾ,

ഇരുളിൽ ഞാനെൻറെ മുരളിയുമായ്,ന്നി-
ന്നപദാനം പാടിത്തളരുമ്പോൾ,

അകലത്തെങ്ങാനു മവിടുന്നുണ്ടെന്നോ-
രതിമോഹ മെന്നിൽ വളരുമ്പോൾ;

അലയാഴിപോലെ കരയുംഞാൻ പെട്ടെ-
ന്നലരിനെപ്പോലെ ചിരിക്കുകും;

പവനനെപ്പോലെ നെടുവീർപ്പിട്ടീടും
പറവപോൽപാരും ഗഗനത്തിൽ...!!

മധുമാസശ്ലേഷതരളിത യാമെൻ
മലർവാടി മലർ ചൊരിയുമ്പോൾ

അവകളങ്ങെനിക്കരുളും സന്ദേശ-
നിരകളെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു!

അതിമോദാൽ മമ ഹൃദയപ്പൂമ്പാറ-
യതുകളിൽ തത്തി യിളകുമ്പോൾ

അറിയുന്നുണ്ടു ഞാൻ ഭവദീയരാഗ-
മകരന്ദത്തിൻെറ മധുരത്വം;

കരിമുകിൽ മാലയഖിലവും മാഞ്ഞ-
സ്സുരപഥമൊന്നുതെളിയുമ്പോൾ

നുകരുന്നുണ്ടുഞാനതുലമാം തവ-
ഹൃദയവേദി തൻ പരിശുദ്ധി...!!

* * *

ഇനിയും വ്യാമോഹച്ചുഴലിയിൽ വീണീ-
വനിമലരെത്ര തിരിയേണം?

അരുതീനാടക മിനിയാടാ,നിതിൻ
ഭരതവാക്യവും കഴിയേണം;

ഭവദുപഭാനമകരന്ദം മാത്രം
പതിവായൂറുമീ മുരളിയിൽ

പകരേണം തവ പരിപൂതരാഗം
തകരേണ മതു തരിയായി!!

അതുമതലേനിക്കിരവു മുഷ്യു-
മതുലാഭയോളം പുലർകാലം...!!

ഒടുക്കത്തെ താരാട്ട്

അമ്മതൻ വാത്സല്യ സത്തേ—സ്നേഹ-
പ്പൊന്മയക്കൂട്ടിലെത്തത്തേ!

കല്യാഭകോലുമഹസ്സേ—യാക്കും
കല്യാണമേരുമഹസ്സേ!

നീയിത്രവേഗം പിരിഞ്ഞു—പോമെ-
ന്നാരിത്ര നാളു മറിഞ്ഞൂ?

അമ്മണ്ണീ, ചിത്തം തപിക്കും—പെറോ-
രമ്മ യെമ്മട്ടിൽ സഹിക്കും?

അയ്യോ!പിളരുന്നെൻ മമ്മം—തീവ്രം
വയ്യേ!യഖിലമെൻ കമ്മം!!

കേഴുന്നതെന്തിനു ഞാനും—അതു
പാഴിലെന്നോതുന്നു വാനും,

ആയിരം മിന്നിൽ നശിപ്പൂ—വിണ്ണിൽ
തോയദ മെല്ലാം സഹിപ്പൂ!

ഉള്ളിലൊതുങ്ങാത്ത ഖേദം—കണ്ണീർ
ത്തുള്ളിയായ് പ്പോവതു ഭേദം...!!

മാമക മാനസം തന്നിൽ—അഞ്ചു-
തൂമലർക്കാലങ്ങൾ മുന്നിൽ

പ്രേമക്കുരുന്നൊന്നുദിച്ചു—പുത്ത-
നാമൊരു കാന്തിമ വാച്ചു;

എൻകതിരോൻ കതിർവീശി—യതിൽ
കുങ്കുമച്ചാറേററം പൂശീ;

കൈവന്നതോഷാൽ പുളച്ചു,—നിത്യം
തൈവല്ലിയാടിക്കളിച്ചു;

ഉഷ്ണത്തിൻ കാഠിന്യം കൊണ്ടു—പാര
തൃഷ്ണാർത്തയായി വരണ്ടു!

ചൈത്രമാ വല്ലിയെപ്പുൽകി—യൊരു
മുത്തൊളിക്കോരകം നൽകീ;

അമ്മലർമൊട്ടു വിരിഞ്ഞു—പെട്ടെ-
ന്നെൻമനോഭാസ്വാൻ മറഞ്ഞു!

അന്ധത യെങ്ങും പരന്നു—മമ
ചിന്തകളെല്ലാം തകർന്നു!

മൃണ്മയമെന്നുടെ ഗാത്രം—കാത്തി-
തമ്മലരൊന്നിനു മാത്രം!

വാരൊളിചിന്നുമസ്സൂനം—എന്നും
വാടില്ലെന്നോർത്തതു ശൂന്യം...!!

തങ്കമേ!നിൻെറ ചരിത്രം—പാപ
പങ്കിലമല്ലാ പവിത്രം!

മൃത്യുവിൻ പാഴ് നിഴലൊട്ടും—നിന്നി-
ലെത്തിയിട്ടില്ലൊരു മട്ടും;

പൊന്നുഷസ്സിങ്കൽ മറയും—ഒരു
സുന്ദരതാരകം നീയും!

കണ്ടകാകീർണ്ണമാം മാർഗ്ഗം—എന്നേ
കണ്ടതു നീ ദിവ്യ സ്വർഗ്ഗം.....!!

*　　*　　*

കാണുന്നു നിന്നെ ഞാൻ മന്നിൽ—പെറ്റു
വീണൊരക്കാഴ്ചയെൻ മുന്നിൽ,

അയ തന്നകത്തിൽ വാണു—പി ഞ്ചു
വായും പിളർന്നു നീ കേണ്ടു;

കേഴുന്ന നിന്നെ നിനച്ചു—തോഷാൽ
ചൂഴവും നില്പോർ ചിരിച്ചു;

ഇന്നു നീ മന്ദഹസിപ്പൂ—ലോകം
നിന്നിതാ ബാഷ്പം പൊഴിപ്പൂ.....!!

* * *

ഓമനേ!നിൻ കവിൾത്തട്ടിൽ—നിന്റെ
താതനെ ഞാൻ കണ്ടിരുട്ടിൽ,

തോരാത്തകണ്ണീരൊഴുക്കി—നിന്നെ
താരാട്ടു പാടി യുറക്കീ;

ഉർവ്വേ ഞാനിപ്പോൾ പാടി—യന്ത്യ
നിദ്രയ്ക്കീതാരാട്ടു ക്രൂടീ.....!!

തോഴിയോട്

"കായട്ടേ, തോഴീ, ഞാ,നല്ലെന്നാലെൻ
കരളല്ലയ്യോ!പൊട്ടിത്തകർന്നുപോമേ!

കനകച്ചാർ പൂശി യിബ്ഭ്രമുഖത്തെ-
ക്കലിതാഭമാക്കിയ കമ്മ്സാക്ഷി

കരുണ കലരാതപ്പൊൻ കവിളിൽ
കരിതേച്ചുകൊണ്ടു തിരിക്കയായീ!

പറവകൾ തന്റെ ചിറകടിയിൽ
ധരയുടെ ചിന്തുടിപ്പുകേൾക്കാം;

അലയുന്ന തെന്നലിലൂടെയിപ്പോ-
ളവളുടെ സന്തപ്ത വീർപ്പു കേൾക്കാം;

ത്വരിതമായെത്തുമിക്കുരിരുളിൽ
വിരവിലച്ചിത്തം തെളിഞ്ഞുകാണാം

* * *

അടവിയിൽപ്പൂത്തോരിപ്പൂമൊട്ടിനു-
മനുഭവ,മീമട്ടെന്നാരറിഞ്ഞു;

പുലരിയെക്കാണാത്ത പൂവിൻജന്മം
പുരുപുണ്യഭാഗ്യത്തിൻ ദുരന്തരംഗം!

മഴവില്ല കണ്ടു മയങ്ങിയഞാ-
നഴലിന്റെ യാഴമളന്നുപോണം!

ചിറകറ ചിത്രശലഭം പോലെ
വിറകൊൾവൂ, ഉർവ്വല മെൻഹൃദന്തം!!

* * *

പ്രണയമേ! നീയെന്റെ യന്തരംഗം
പ്രണിതമാക്കീടുമെന്നോർത്തില്ലഞാൻ;

ചിരിയൊന്നറിയാതെ തുകിപ്പോയാൽ
ചിരകാലം തീപ്രാ കരഞ്ഞിടേണം!

ചെറുമിന്നൽ കണ്ടു തെളിഞ്ഞ മേഘ-
മൊരുജന്മം കണ്ണീർ പൊഴിച്ചിടേണം!

അകളങ്കപ്രേമപ്രദീപ മെന്റെ-
യകതളിരാനന്ദമഗ്നമാക്കി;

വിനകാണ്മീ വിശ്വമൊരുങ്ങി യെന്നിൽ
വിപുലമായ് ഞാനിപ്രപഞ്ചത്തോളം;

കഥയെല്ലാം മാറി, യക്രൂദീപം
കഠിനമാം കാട്ടുതീയായിപ്പോയീ!

ഇരുളിൽ നിന്നെന്നെയകറിയിപ്പോ-
ളൊരുപിടിച്ചാമ്പലായ് മാറുമെന്നായ്!!

അടവുകളോരോന്നു കാട്ടിക്കാട്ടി-
യടവിയിലെത്തുമൊരന്തിത്തെന്നൽ

തളിരിനെത്താലോലമാട്ടിയാട്ടി-
ത്തളരുമ്പോൾ ഭാവംമറിച്ചുകാട്ടും!

അടരണം ഞെട്ടറ്റുപ്പതും, വാത്യാ-
ഹത മേറിട്ടെന്നാണീ ലോകതത്ത്വം!

* * *

അബലഞാ,നപ്പുമാൻ തന്റെ ചിത്ത-
മലിവററതെന്നല്ലമോത്തതില്ലാ,

പുരുഷന്റെ പുഞ്ചിരിപ്പൂവിനുള്ളിൽ
പരുഷമാം കാകോളം മാത്രമെന്നോ!

കനിവററ കാലമേ! നിൻകരങ്ങ-
ളിനിയെത്ര ചിത്തം തകക്കയില്ലാ!!

കരയട്ടേ, തോഴീ,ഞാ,നല്ലെന്നാലെൻ
കരളയ്യോ പൊട്ടിത്തകന്നുപോമേ.....!!

വ്രണിതഹൃദയം

ഒന്നു ഞാൻ ചോദിക്കട്ടേ,തെന്നലേ, ഭവാനേയു-
മെന്നെയും തപിപ്പിക്കു മശ്രുകണിയാണല്ലയോ?

അല്ലെങ്കിലെന്തിന്നുനാം രണ്ടാളുമൊരുപോലെ-
യല്ലിലും പകലിലു മലഞ്ഞു നടക്കുന്നു?

ശാന്ത സുന്ദരമായ ശാരദാകാശത്തിലും,
കാന്തിയിൽ വിളങ്ങീടും കാനനപ്പരപ്പിലും,

കണ്ടകം നിറഞ്ഞുള്ള കാപഥത്തിലും,മലർ-
ച്ചെണ്ടുകൾ വിരിയുന്ന മഞ്ജുളാരാമത്തിലും,

സിന്ധുതന്നനന്തമാം മാറിടത്തിലും, നമ്മൾ
സന്തതം വിഹരിപ്പൂ സന്തപ്ത ഹൃദയരായ്!

ആനന്ദമെങ്ങാണെന്നു നീ തിരഞ്ഞീടുംനേരം,
ആനന്ദമെന്താണെന്നു തന്നെ ഞാനാരായുന്നു!

പൂർവ്വദിഗ്വധൂമുഖം പുഞ്ചിരിതൂകുമ്പോഴും,
പൂതരാഗാഭചിന്നി വാരുണിനിൽക്കുമ്പോഴും,

മന്ദമാരുത! ഭവാനാനന്ദലഹരിയാൽ
മന്നിടേ മതിമറന്നുല്ലസിച്ചുലാത്തുന്നു;

നിത്യവുമേതോ ദിവ്യമേഘദർശനാലിത്ഥം
നൎത്തനം നടത്താറുണ്ടെൻ ചിത്ത ശിഖാവളം!

പച്ചിലപ്പടർപ്പു തന്നുള്ളിലാവസിച്ചുനീ-
കൊച്ചലർ വിരിവതു വീക്ഷിച്ചു രസിക്കുമ്പോൾ,

അന്തരീക്ഷത്തിലാദ്യം വിരിയും പൂമൊട്ടിനെ
യന്ധകാരത്തിന്നുള്ളിൽക്കൂടിഞാൻ സമീക്ഷിപ്പൂ;

നീഹാരബിന്ദുക്കൾ നീ ചാൎത്തിടും നേരം, കണ്ണു
നീരു ഞാൻ കപോലത്തിലണിവൂ ഹതഭാഗ്യൻ!

* * * *

ആത്മസംതൃപ്തി നേടാനായി നാമിരുവരു-
മാത്മസംഗീതം തന്നെ പാടുന്നിതനുവേലം,

നിൻതപ്തനിശ്വാസങ്ങൾ വാനിലെത്തുന്നുയെൻെറ
വന്ധ്യമാം നെടുവീർപ്പു നിന്നിലുമലിയുന്നു!

വാടാത്ത മലരിനെ പ്പേൎത്തും നീ തിരയുന്നു;
വാടിയ മലരിനെയോൎത്തു ഞാൻ കരയുന്നു!!

നിത്യരോദനം

ആനന്ദ, മാനന്ദ, മല്ലം പകല്വ, മെൻ
മാനസപ്പൈങ്കിളി പാട്ടുംമന്ത്രം;

ആതങ്ക, മാതങ്ക, മേതുവഴിക്കുമ-
ച്ചാതകം നിത്യം ചെന്നെത്തും കേന്ദ്രം!!

ഇവ്വിധ മെത്രനാൾ മുന്നോട്ട പോയാലെൻ
ജീവിതപ്പാത തെളിഞ്ഞുകാണാം?

ആത്തൽക്കടൽത്തിര യെണ്ണുവാനാണെങ്കിൽ
മർത്യത യെന്തിനെനിക്കുകിട്ടി?

* * * *

ആകാശസൂനങ്ങളായിരം ചേർത്തുഞാ-
നാകാമ്യമാമോരു മാലകോർക്കും;

തീരാനിരാശയാം പാഴ്മരുഭൂവില-
ത്താരുകളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞുവീഴും!

ആയതണിയുവാനർഹനാമെൻ നാഥ-
നായില്ലിനിയും സമയമെത്താൻ!!

നാളുകളോരോന്നു മീവിധം പാഞ്ഞുപോം
"നാളെ"യെന്നുള്ളോരപ്പാട്ടപാടി;

നീളുമിത്തുവിൻ ശൂന്യത നീക്കുവാൻ
നീടെഴും പൂക്കളൊരെണ്ണമില്ലേ!!

* * *

നിർദ്ദയം യാത്രയും ചൊല്ലാതെ യാമിനി
നിദ്രയുമായിത്തിരിച്ചുപോകും

പിന്നേയുമെല്ലാം പുതുക്കുവാനായിട്ട
പൊന്നിൽക്കുളിച്ചു പുലരിയെത്തും;

എങ്കരം ചൂഴ്ന്ന ക്രിരുളുമുഖം
പങ്കിലമാക്കിപ്പറഞ്ഞയയ്ക്കും!!

വാർതിങ്കളാകും ചഷകത്തിലാനന്ദ-
ച്ചോർ പകർന്നു സവദായകയായ്

ഈ മന്ദഭാഗ്യതൻ പുഞ്ചിരിപ്പൂവിനായ്
ഹേമന്തരാത്രികൾ വന്നണയും;

എന്നാലായാമിനി യെൻതപ്തബാഷ്പത്താ-
ലെന്നുമക്കിണ്ണം നിറച്ചുപോകും!

നിത്യരോദനം

ചന്ദനക്കാടിനെക്കോൾമയിക്കൊള്ളിക്കും
മന്ദസമീരണനാർദ്രചിത്തൻ

ആക്കുമദൃശ്യമാം പട്ടുകൈലേസാലെൻ
വേപ്പുണിമുത്തുകളൊപ്പിമാറും

കഷ്ടമെത്തെത്തെന്നലെൻ നെടുവീർപ്പിനാൽ
തപ്തനായെന്നും തിരിച്ചുപോകും!!

പിന്നെയുമെത്തീടും പോയവരൊക്കെയും
മന്നിനെ വിണ്ണെന്നു ഞാനുരപ്പാൻ.

എങ്കിലു മിന്നോള മെന്നിലണഞ്ഞതി-
ല്ലെൻകരം കാംക്ഷിക്കും കമ്രരൂപം!

"കാണുംനീ"യെ,ന്നെന്നോടെന്നും കഥിക്കുമി-
ക്കാലത്തെയെങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും?

* * * *

ജീവിതഗ്രന്ഥത്തിലോരോവശങ്ങളെ-
മീവിധം മുന്നോട്ടു ഞാൻ മറിച്ചാൽ

തപ്തബാഷ്പാങ്കിത മല്ലാത്തൊരക്ഷരം
തത്രകണ്ടീടുവാനാകയില്ല!

അന്ത്യലിപിയും കുറിച്ചു പിരിയാനെ-
ന്നന്തരാത്മാവു കഥിച്ചീടുമ്പോൾ

"ആയില്ല" യെന്നോരശരീരിസന്ദേശ-
മാരാലെൻ കർണ്ണത്തിൽ വന്നലയ്ക്കും;

കാലത്തിൻ കൈക്കുമ്പിൾ പൂർണ്ണമായ് തീരുവാൻ
മേലിലുമെൻ കണ്ണീർ വേണമെന്നോ?

ആകട്ടെ, യശ്രുച്ചുഴയിൽ നിഴലിക്കും
നാകത്തെക്കണ്ടുഞാനാശ്വസിക്കാം.....!!

പടിവാതിൽക്കൽ

"പുത്തനാമൊരു പാഠം നാളെ ഞാൻതുടങ്ങും, മി-
ന്നിത്രയും നിങ്ങൾ കാണാപ്പാഠമാക്കണം പോ
[യാൽ"

അച്ഛനേവം പറഞ്ഞന്നു നിത്യവേ, ഞങ്ങ-
ളാചാരോപചാരം ചെയ്താഹ്ലാദാൽ പുറത്തെത്തി;

ദൂരവേ പോകേണ്ടൊരെൻ സതീർത്ഥ്യർ വിഹഗങ്ങ-
ളാരവം മുഴക്കിക്കൊണ്ടങ്ങിങ്ങു പറന്നുപോയ്;

മാടത്തെ മണിമേടയാക്കുന്ന ബാല്യത്തിനാ-
വീടെത്താൻ കുറച്ചൊന്നു വൈകിയാലെന്തോ ചതം?

അകലെക്കാണും കുന്നിൻ ചരിവിൽ, പോകാൻ
[പോകും
പകലിൻ തോളിൽത്തൂങ്ങിയെത്തി ഞാൻ ജാതോ
ന്മേഷം;

കളിയാണെന്നിക്കുന്നു കായ്ക്കുക, തിൻമുഖാ
കരിവാളിക്കാനേകബന്ധമത്രയുവാക്യം;

ഞാനതുക്കുട്ടാക്കാതെ വാരുണിയുള്ളാ പുത്ത-
നാമൊരു ചിത്രം നോക്കി രസിച്ചു കുറേനേരം;

സഖിയാം പകൽ പോകാൻ വെമ്പി, ഞാൻ ചെ
[ന്നില്ല, വൾ
മുഖവും വീർപ്പി, ച്ചെന്നെക്കൂടാതെ തന്നേപോയി!

തപ്പിയും തടഞ്ഞും ഞാൻ രാപ്പാതയുടേ ഗൃഹ-
മെത്തുവാൻ ഗമിക്കുമ്പോൾ കണ്ടിതക്കടലിനെ

പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രനാകും കൈവിളക്കുമായാഴി
പണ്ടത്തെപ്പാഠമെല്ലാമാവർത്തിക്കയാണപ്പോൾ

അലയാം വെള്ളത്താളു മുന്നോട്ടുമറിച്ചീട്ടു-
മവളെൻ സമാഗമ, മീക്ഷിച്ചി, ല്ലണുപോലും!

അയൽവാസിയാം വാനം നിദ്രയിലായോ യെ
[ന്നൊ-
ന്നറിയാൻ മേൽപ്പോട്ടു ഞാൻ കണ്ണുകളുയർത്തവേ

അംബരംകരിയിട്ടു തെളിഞ്ഞോരോലനോക്കി;
യൻപത്തൊന്നു, ഋവിട്ടുകണ്ടുഞാൻ ത്രപാസ്വനായ്

നാളെയാ, മിന്നെൻപാഠം സാരമില്ലെന്നോർത്തു
മാളികമുകളേറിമെത്തയിലുറക്കമായ്!! [ഞാൻ

* * *

ഏറിയ വാത്സല്യത്തേന്തുറീടും വചസ്സാലെൻ
ചാരവേ മാതാവെത്തി യുണരാൻ വിളിച്ചിട്ടും

പടിവാതിൽക്കൽ

കൂട്ടുകാർ വിഹഗങ്ങൾ കാണാതെ പഠിച്ചീടും
പാട്ടതന്നലവന്നെൻ കണ്ണത്തിലലച്ചിട്ടും

നിദ്രയെപ്പൂവ്വാധികം മുറുകിപ്പുണർന്നുഞാൻ
സദ്രസം കിടക്കവിട്ടീടാതെ കിടന്നുപോയ്!!

* * *

പ്രാതിയും തീരാറായിപാഠങ്ങൾ, വിദ്യാലയ-
വാതിൽക്കൽ, കേറാനാഞ്ഞ കാഞ്ഞ ഞാൻ നില
[കൊണ്ടും;

മഞ്ജുള മന്ദഹാസവായ്നോടെന്നാചാര്യൻ
നെഞ്ഞലിഞ്ഞീടും മട്ടിലെന്നോടുചോദ്യം ചെയ്തു:—

"ശിഷ്യ! നീപഠിച്ചിതോപാഠങ്ങളില്ലെന്നാകിൽ
ശിക്ഷയായവിടെത്താൻ നിൽക്കുകപഠിപ്പോളം!"

"ഇല്ല"യെന്നല്ലാതെന്തുചൊല്ലും ഞാൻ, ഗുരുവര്യൻ
തല്ലിയില്ലെന്നെത്തല്ലുകോപവും ഭാവിച്ചില്ലാ!

നിൽക്കയാണിന്നും വിദ്യാമന്ദിരദ്വാരത്തിൽ ഞാൻ
ബാക്കിയുള്ളവർ പഠിക്കുന്നതിൽ സശ്രദ്ധനായ്;

വല്ലതും ഗുരുമുഖത്തിങ്കൽ നിന്നുപദേശ-
മില്ലാതെ വീട്ടിലെത്താനെങ്കിലുമശക്തൻ ഞാൻ!!

ഉൽക്കണ്ഠ

ആന്ധകാരത്തിന്നടിത്തട്ടിലാരുടെ
ചെന്താരടികളെപ്പുൽകുന്നു ഞാൻ സദാ;

ആരുടെ പാദരജസ്സു മിന്നാമ്മിന-
ങ്ങായിപ്പറന്നു തെളിയുന്നിരുളിലും;

നിശ്ശബ്ദത തന്റെ നിശ്ചലതന്ത്രിയിൽ
നിത്യവും കേൾക്കുന്നസംഗീത മേതുതാൻ;

യാമിനി തന്നിലത്താരാകുമാരികൾ
യാതൊന്നു താനേറെ പാടുന്നുനിത്യവും;

പ്രേമവിവശ ഹൃദയബാഷ്പത്തിനാ-
ലേതൊരു കല്പകവൃക്ഷം തഴയ്ക്കയാം?

ആവശ്യമുള്ളോർക്കുശ്യനായ് നിന്നീടു-
മാവശ്യരൂപമൊന്നെന്നുടെത്തുകിൽ...!!

* * * *

ഇല്ലായ്മ തന്നിൽനി,ന്നുണ്ടായിവന്നൊര-
ക്കല്യാണരൂപിയെക്കണ്ടു കൈകൂപ്പുവാൻ;

എൻകരംതന്നിലെ ശൂന്യമാം ജീവിത-
ത്തങ്കച്ചഷകം തിരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ;

എന്നുള്ളിലെന്നും ചിറകടിച്ചുക്കുന്ന-
പൊന്നിൻകിളിയെപ്പുറത്തയച്ചീടുവാൻ;

നീട്ടറരാഗപരവശയാകുമീ-
നീഹാരനീക്കണം നീരാവിയാകുവാൻ;

ആനന്ദദീപംകൊളുത്തി,യുലകിലീ-
ഞാനെന്നപാഴ്നിഴൽ മാച്ചുകളയുവാൻ;

എത്രദിനകരമണ്ഡലംമേലിലു-
മസ്തശൈലത്തിൽ തടഞ്ഞുതകരണം...?

* * * *

മൽപ്രാണവായുവിൽ സൌരഭംപൂശുമ-
പ്പൊൽപ്പുതുപ്പൂവിന്റെ പുഞ്ചിരികാണുവാൻ,

ക്ഷാളനംചെയ്തയ്യാ,ണെൻ കൺകഥം,മാനസ-
നാളമുരുകിവരുന്ന ബാഷ്പത്തിനാൽ;

കാലമിടയ്ക്കിടയ്ക്കാഞ്ഞടിച്ചേററുന്ന-
കാളാംബുദത്താലിരുളുന്നുപിന്നെയും!

മമ്മരംമൂളുന്ന പത്രങ്ങൾ നിശ്ചലം
കമ്മപ്രവാഹത്തെ നോക്കിനിന്നീടവേ;

ഏകാന്തതയിലിരുന്നു ഞാൻ നാഥന്റെ-
നാകസംഗീതം ശ്രവിക്കാനൊരുങ്ങവെ,

ഭഞ്ജിക്കയാണെന്റെ ശാന്തത യേറുമീ-
നെഞ്ഞിടി, ഞാനിതടക്കുന്നതെങ്ങിനെ...?

* * * *

നീളെപ്പടർന്നു പിടിക്കും നിശീഥമാം
ചോലവൃക്ഷത്തിന്റെ തുഞ്ചത്തദൃശ്യമായ്

വ്രീളാസമന്വിതം മോഹനകാരയാം
നാളെയാം പൂമൊട്ടൊളിച്ചുകളിക്കുകിൽ

സ്വാന്തം തിരയാൽത്തകർക്കുമിസ്സിന്ധുവിൽ
ശാന്തിതൻ തല്പവും സജ്ജമാണെപ്പൊഴും!

പൂന്തെന്നൽപോലുമിളകാത്തവേദിയിൽ
പൂന്തിങ്കൾശൈത്യം കലരുമാമെത്തയിൽ

ഉൽക്കണ്ഠ

നിരൃത തന്നിൽ നിന്നുൽഗ്ഗമിച്ചീടുന്ന
നിസ്സുലഗാനം നകന്നുനകന്നലം

ആമോദഭാരാൽ തകരുവാൻ ഞാനുമെൻ
പ്രേമോദയത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കയാം...!!

16 AUG 19

V.R.N.
17/3/50.

B. P. Book Depot
AND
Printing Works,
TRIVANDRUM. TRICHUR.